



El vot de la minoria catalana

El vot particular que els membres de la Comissió parlamentària, senyors Alomar i Antoni Xirau, han presentat, en nom de la minoria catalana, al títol primer de la Constitució, equivalent a la incorporació de l'Estatut de Catalunya a la llei fonamental de la República. El títol II de l'Estatut, que estableix la denominació d'atribucions, hi és senyalat, complementat, encara, per l'article que regula la constitució del Tribunal de conflictes.

Troblem encertadíssima l'orientació d'aquest vot particular. Si s'aprova, restarà consagrada l'autonomia de Catalunya i oferta a tots els altres pobles d'Espanya la possibilitat de guanyar-la, sense altre esforç ni mèrit que l'essencial d'acreditar, com ha fet Catalunya, que així plaui a la voluntat popular.

Hauríem volgut només, per a major exactitud de redacció, que en els articles tercers i cinquè, donant ja per legalment establerta la voluntat de Catalunya, s'hagués parlat de regions — passem el mot — constituïdes des d'ara en règim d'autonomia o que en el futur s'hi constituïssin. Aquest pensament hi és, però, implícit.

L'article sisè, que estableix les condicions indispensables perquè un territori pugui constituir-se en regió autònoma, preveu, d'acord amb els mateixos requisits, l'agregació de territoris limítrofs a la regió autònoma, però en fixar cadascuna de les condicions, s'oblida de l'agregació i les refereix exclusivament a la constitució de la regió en règim d'autonomia. És un petit defecte de redacció, fàcilment corregible.

L'encert veritable del vot particular és en els articles unitat, novè i desè, que constitueixen la medulla de l'organització política d'Espanya.

Els autors del vot han impès a l'estructuració de la República la màxima elasticitat, en l'espai i en el temps. Estableix, com és forçat, uns límits infranquejables, però dins aquests límits — els mateixos, literalment, de l'Estatut de Catalunya — els pobles hispànics poden obtenir l'autogovern en la major o menor amplitud que escaigui a llur capacitat política i a llur voluntat: poden obtenir-lo des d'ara o en el futur. La constitució d'Espanya serà en constant esdevenir i aquesta és la situació més favorable a l'actual moment històric, la més fàcil de mantenir, la més fàcil de llevar-se del damunt un esgarriat secular.

Si la comprensió de les Corts constituents fa triomfar aquesta tendència, més moderna, més liberal i més justa que la d'un federalisme rígid i molt més, ja no cal dir que la de l'uniformisme provincial, Espanya haurà trobat les llibertats populars que esgueren amb l'adveniment del Austriac; Catalunya, sense contradir els sentiments i els interessos generats per vora cinc segles de convulsió, veurà restablida la justícia, més íntima, més íntima que a una dinastia, del compromís de Casp.

El vot particular dels parlamentaris catalans va justificat amb les idees i amb les paraules mateixes que presidien la redacció del nostre Estatut: "El punt de partida del nostre vot particular al títol primer del dictamen és l'afirmació del dret d'autodeterminació que pertoca a les regions dotades de personalitat pròpia... Aspiram a que l'Estat espanyol sigui estructurat de manera que faci possible la federació de tots els pobles hispànics, bé establerta des d'ara, bé d'una manera gradual".

Aprovat que fos el títol primer, d'acord amb la redacció d'aquest vot, mancaria només dotar els territoris autònoms de finances pròpies, mitjà indispensable per a la realització de llurs fins. "No dubtem que la comissió de parlamentaris i tècnics projectada proveirà degudament aquesta necessitat.

La resta de l'Estatut, prenuenci de la futura Constitució interior de Catalunya, comprèn

contret des d'ara de futures garanties liberals i democràtiques, té assegurada per endavant l'aprovació de les Corts.

El darrer article del vot particular fixa l'actitud de l'Estatut vers les religions i el tracte que serà donat a les congregacions religioses.

Reprodueix, gairebé en els mateixos termes, el corresponent de la comissió parlamentària. La variant principal radica en l'atribució a les regions autònomes dels béns de les ordes religioses.

L'any que ha presidit el vot particular és el d'incorporar l'Estatut de Catalunya a la Constitució de la República. No podríem dir el mateix d'aquest darrer article, tot i la justificació formal que pot tenir en la projectada assignació de béns de les ordes religioses a les regions autònomes.

Ja que hi és inclòs, no volem deixar de comentar-lo.

La religió catòlica ha tingut fins ara, a Espanya, la consideració de religió d'Estat. Ha fruit, evidentment, d'un règim de privilegi, que ha sofert la compensació en la contrapartida, en tantes ocasions i en tants aspectes, de les inmixcions de la política en la vida de l'Església.

Tot intent de política liberal en l'ordre religiós fracassà, és cert, en temps de la monarquia. La República té l'obligació de realitzar-la, tot salvant, però, els perills de donar a les noves disposicions de caràcter religiós un aire de venjança i de persecució, que fóra la negació de la veritable llibertat.

Com a liberals ens dolidria que un esperit diferent orientés les decisions de les Corts. Com a republicans, voldríem veure esvair tota mena de lligams religiosos, sense cedir, però, en allò que en els uns o en els altres pogués haver-hi d'intransigència o de sectarisme.

Els tres primers paràgrafs de l'article al·ludit responen a la tendència d'apartament de l'Estat dels afers religiosos. El darrer paràgraf, en canvi, intervenint activament en matèria religiosa, ordena la dissolució de totes les ordes i la nacionalització de llurs béns.

Amb criteri liberal, no podem acceptar que es negui, per a fins religiosos, la llibertat d'associació que, dins els límits de la llei, s'atorga als ciutadans per a tota altra mena de fins lleïts. No és admissible tampoc que nacionalització pugui equivaler en cap cas a expropiació, tot reconeixent que la propietat privada ha de realitzar, per tal que mereixi èsser respectada, una funció social.

MARTÍ ESTEVE



—Desenganya't: l'anarquia és mitja vida.
—Ja... l'altra mitja és feixisme.

LA VOLUNTAT D'UN POBLE

El President de la Generalitat ha tornat a Catalunya

El poble va tributar-li una rebuda apoteòsica

EL COMIAT DE MADRID

El senyor Macià i els parlamentaris catalans que l'acompanyaven, foren acomiadats d'una manera afectuosíssima a la seva sortida de Madrid. Públic bastant nombros acudí a l'estació d'Atocha a tributar uns aplaudiments a l'home que representa en aquestes hores històriques la voluntat d'un poble: la voluntat de Catalunya.

Entre les personalitats que van fer acte de presència a l'estació, cal remarcar: el subsecretari de la Presidència, senyor Rafael Sánchez Guerra; el ministre d'Economia, senyor Nicolau d'Oliver, i una nombrosa representació de la colònia catalana.

El tren estava ja a punt de sortir, quan arribà el President del Govern Provisional, senyor Alcalá Zamora, amb les seves filles.

Esclatà en el públic una ovació. El senyor Alcalá Zamora abraçà efusivament el senyor Macià i moments després, el tren empenya la marxa. Entre el públic esclataren nous aplaudiments.

Uns visques. Uns braços que s'agitaven a les finestrelles i el comboi accelerà la marxa cap a Catalunya.

TERRES DE CASTELLA I D'ARAGO

Durant unes hores, el viatgers podien dedicar-se, amb tota tranquil·litat, a la contemplació del paisatge eixut.

Es fan comentaris sobre el tema del moment. El comiat de Madrid i la rebuda que els espera a Barcelona. Més exactament, la rebuda que els prepara Catalunya. A Alcalá de Henares, a Guadalajara, a Sigüenza, uns grups de curiosos esperen el pas del tren. L'esperen i res més. Castella encà, encà, no passa res de nou. A Saragossa, el pas de l'ambaixada catalana no els preocupa gran cosa. Només uns catalans s'acosten a saludar el President. Gent del "Casal Català" i uns viatjants que s'hi troben de pas. Uns respectuosos saluts dels ferroviaris i pros.

El tren segueix encà, encà, cap a Catalunya. A Puente de Hija, un obrer s'acosta a saludar el President. I a les estacions successives, més properes a Catalunya, els expedicionaris comencen a sentir el contacte amb el poble, perdut durant uns quants hores.

A Faló hi ha una concurrència nombrosíssima. Sentim visques a Catalunya, al President Macià i a la República.

Tot això, però, no és més que el pròleg del que ha de passar a Catalunya.

CATALUNYA ENDINS

Som a Flix. Aquell poble vibra d'una altra manera. La gent es llença materialment damunt el vagó en el qual viatja el President. Aplaudixen els uns, criden els altres; tothom amb els ulls clavats a la finestrella del "pullman", molts d'aquests ulls, espujant. No hi ha pas dubte. Ja som a Catalunya. Els visques, els crits, els aplaudiments, les cares de la gent, ens ho diuen prou. I després de Flix, Mora. Espectacle imponent. Banderes. Música. "Segadors". Crits i visques. Molts crits i molts visques.

El senyor Macià es veu obligat a pronunciar uns mots:

—Poble de Mora. Ara fa uns mesos que us demanàvem els vots i poc després us els tornàvem a demanar perquè vosaltres aprovàssiu l'Estatut. El poble de Mora l'ha aprovat amb unanimitat, i jo us dic ara que el vostre Estatut serà refermat a les Corts Constituents a Madrid.

En tinc la seguretat, perquè Castella ha respost amb una gran abraçada al nostre gest d'anar-hi amb els braços oberts. Catalunya serà lliure, i hem de fer el poble més lliure, més generós i el que enlairi més amb justícia els humils, a la classe treballadora.

Una gran ovació — delirant, fol·la, com totes les que vam sentir fins a la una de la matinada — acull les darreres paraules del President.

Una veu del poble, demana a Macià que intervingui en el conflicte dels metal·lúrgics. Hom reclama la presència de Ventura Gassol. Se senten novament les notes de "Els Segadors". El poble en pes, els choroja. L'espectacle esdevé imponent, emocionant.

Tot just acabada la darrera estrofa, Ventura Gassol parla al poble:

—Aquesta és la segona vegada que venim a Mora. La primera vegada, com ha dit el President, hi vinguerem dient-vos que votéssiu l'Estatut com un sol home. Vosaltres el votàreu. Ara tornem de Madrid a dir-vos que cal també que, com un sol home, estigüeu disposats a ésser dignes d'aquest Estatut i d'aquesta Catalunya que neix. Us dem

FULL DE DIETARI

JUGUEM AMB FOC

Cal triar entre l'evolució i la revolució. El que no és possible és de triar entre aquestes dues fórmules de progrés o de canvi i la immobilitat. Tots els senyors i senyores que en els actuals moments s'entesten a defensar l'estatu quo social, o més ben dit a reimplantar l'estatu quo de tres o quatre anys enrera, juguen amb foc. Sense adonar-se'n o potser adonant-se'n hi ha energúmens en tots els camps i en tots els estaments — esdevenen partidaris del "tòt o res", amb grans probabilitats de quedar sense res en un període de temps relativament breu.

Recordo que un senyor em deia no fa gaire temps: "L'amença basconavarra és una garantia per a tots els catòlics de la Península i per a totes les persones conservadores en general. Per respecte als homes de la bona que hom sap capaç de llançar-se a la muntanya, els exaltats de Madrid aniran amb compte, no gosaran a fer estridències."

A hores d'ara aquest bon senyor haurà comprès com s'equivocava. La inquietud d'algunes províncies del Nord no ha evitat que el projecte de Constitució presentat a les Corts fos d'un radicalisme sense reserves. Si la inquietud suscita l'accentuació no sobrevindrà una era de tacte i de prudència com les que esperava el meu interlocutor, sinó un rament de l'anticlericalisme tumultuós i irresponsable. Totes les experiències històriques confirmen la mecànica d'aquestes reaccions: la Veuve va tenir la culpa de no poques execucions capitals i de no poques mesures dràstiques.

Altament, una carlinada a mitjan segle XIX i un alçament de chouans a darreries del XVIII són coses que s'expliquen, malgrat llur inefficàcia. L'època, l'estat de les consciències, l'armament dels exèrcits, la mentalitat del poble rural, la situació d'Europa formaren un pla de possibilitat per a semblants temptatives muntanyanes. Però avui aquestes bases manquen del tot. Ni la majoria dels pagesos opinen que el remei dels nostres mals sigui una monarquia teocràtica, ni els fusells i les escopetes resisteixen la metralla i el bombardeig aeri, ni Europa és poblada de reis i reietons propicis a ajudar un col·lega en desgràcia.

CARLES SOLDEVILA

Els mals de cap d'Anglaterra per METRIOS

Un dels fets més remarcables de l'actualitat econòmica mundial consisteix en l'esforç que està realitzant Anglaterra per evitar el dèficit de les finances de l'Estat, que amenaça amb desfer l'obra de sanejament financer que aquell país realitzà després de la guerra a costa de tants sacrificis. Aquesta lluita mereix ésser seguida amb atenció, perquè no es tracta tan sols d'arbitrar mitjans per fer front a un augment passatger de les despeses estatals, sinó que les mesures que es prenen, poden significar una revisió de la política econòmica anglesa que modifiqui alguna de les concepcions tradicionals d'aquest poble tan aferrat a les seves tradicions, que l'haver de fallar a una d'elles, tot i que les circumstàncies adverses l'hi portin, l'afligeix com un manament a la "gentlemanly". En referim al lliurecanvi i al manteniment del "standard of life" del nivell de vida de la seva població. Nosaltres no podem sentir cap joia malana en veure que al vell colós comencen de flaquejar-li les cames. Nosaltres creiem que John Bull té encara una tasca important a realitzar en la història de la Humanitat, i si no podem deixar de reconèixer la seva decadència, desitgem que aquesta sigui com més lenta millor.

Anglaterra és un país que pot ésser pres encara com el model d'organització social on fins ara han regnat l'ordre, la llibertat i el benestar. Pel fet d'haver estat el primer dels pobles industrials, pogué organitzar millor la seva producció, enriquir-se venent als altres països més endarrerits i acumular una gran quantitat de riqueses que permetien als seus habitants de tenir un nivell de vida superior al dels altres pobles. L'exercici de la indústria i el comerç, així com el govern de les seves immenses colònies, absorbien les activitats dels anglesos, que, d'altra banda, disposaven d'una reduïda extensió per dedicar-la a l'agricultura; i Anglaterra havia de reafirmar, per al manteniment de la seva població creixent, dels productes d'altres terres. Les seves exportacions industrials li permetien de comprar el bo i millor que es produïa al món, i així veiem com encara avui els anglesos mengen blat canadenc, carn de l'Argentina, porc de Dinamarca, llegums francesos, fruites de les Antilles, Sud-Àfrica o Espanya, vi de França i Portugal, mantega russa, perds de Manxúria, etc. Un país que depenia de l'estranger en aquesta forma necessitava ésser l'amo de les mars i el campió de la llibertat de comerç. Ara ha hagut de compartir el domini marítim amb els Estats Units, i quant a la llibertat de comerç, cada dia està més en perill. Primer van ésser els drets de duana per protegir alguns dels seus productes, però aquesta concessió anava acompanyada d'una atenuació de l'ideal lliurecanvista, i què quedava limitat als articles alimentaris i primeres matèries i indústries que fins aleshores no havien de temer la competència estrangera, com les tèxtils, perquè l'anglesa estimava la qualitat, i en aquest aspecte manté la supremacia. La crisi post-bèl·lica ha fet minvar, però, alguna de les característiques principals en el vestir, però avui hom prefeix fer-se més vestits, encara que siguin més poc duradors, i al Lancashire existeix un fort moviment proteccionista. L'amença més important contra el lliurecanvi, que figurava en el programa electoral del partit laborista, ve, però, de la necessitat d'arbitrar ràpidament recursos per tapar el forat de les finances públiques, el dèficit de les quals es calcula que serà aquest any, si no s'hi posa remei, de més de 100 milions de lliures esterlines.

Hi ha l'informe del Comitè May, nomenat per estudiar les economies a realitzar, i hom preveu que un dret d'entrada del 10 % aplicat a totes les importacions produïda de 40 a 45 milions de lliures. Alguns dels ministres laboristes, especialment Snowden, es mostren inflexibles en aquest punt, alegant sobre tot el compromís contra amb els electors. En MacDonald ha cridat els representants dels partits conservador i liberal per tractar de trobar una solució que tingui caràcter verament nacional. En un pròxim article examinarem les causes del dèficit i els remeis proposats per la Comissió dita de les economies.

COMENTARI

Importància de la urbanitat

No hi ha dubte que encara perdura aquell anticatà què vivia entre l'esquerrisme i la grolleria. I això s'ha d'esmenar ràpidament. Els que tenim sentiments i conviccions d'esquerra som els primers a desitjar-ho. Per això tenim un disgust cada setmana quan llegim el resum de la sessió municipal. I no cal dir que l'enuig augmenta quan anem a escoltar-la, en ús del nostre dret de ciutadans.

Totes les coses que es diuen allí són, en general, deformades i ampliades per un persistent esperit de grolleria; més que la preocupació de la ciutat, us adoneu, en les paraules i en el gest, de la prúcia d'esbravar-se, d'escompar, de fer barrià. Hi ha i tot — valga'ns la Vera Creu! — regidor que fa professió pública d'humorisme, i d'humorisme de la mena més terrible.

Però algú pot objectar-me que la grolleria és més aviat un defecte de forma que de fons, i que no cal donar importància a coses externes. Algú pensarà així; però si ens ho mirem de la vora, veurem ben clar que la grolleria en un individu que ocupa un càrrec públic no és un simple defecte formal, sinó que arriba al cor del cor d'aquestes persones grolleres.

Ésser groller en una sessió municipal indica, en primer terme, no tenir cap sentit de responsabilitat, ja que hom no s'adona de la significança que té el propi càrrec, ni l'abast del

desprestigi que un hom s'atrau amb el seu mal comportament; desprestigi que recau damunt la ciutat per ell representada.

I no tenir sentit de la responsabilitat és una cosa greu en un regidor; així com ésser manca de respecte envers el mateix.

La grolleria implica, a més, deficiència d'autocontrol, lleugeresa, falta de reflexió i desmesura; per això tota cultura enmenya per l'aneroament de la grolleria, no tant per l'estètica com per la moral. De ningú groller no s'ha d'esperar-se mai gaire bones coses, tant pel que fa a la intel·ligència, com pel que fa a la decència.

Finalment, qui és groller, barrejant la passió brutal en totes les qüestions que tracta, tendeix a perdre la capacitat de veure les coses, tant pel que fa a la intel·ligència, com pel que fa a la decència.

I si se us acut que hi ha moltes persones molt correctes que no són res de bo, cal que penseu, si a pesar de llur polidesa són així, com deuran ésser les incorrectes!

No; prou incorrecció en uns moments com ara de tanta feina i de tanta gravetat, l'home incorrecte demostra una desconèixer tan gran que gairebé és delictiu. — R. LL.

la República se n'anava avall. No sabem si eren visques o aplaudiments o crits d'entusiasme. Arribava el President, venia de Madrid i el poble de Catalunya va donar fe de vida.

El senyor Macià, dificultosament, arribà al Palau. Sortí al balcó i després d'escoltar, uns aplaudiments que mai no s'acabaven, pogué parlar:

—Em trobo — digué — com el que ha anat a passar uns dies amb una família germana que l'ha rebut amb els braços oberts, però que sent l'enyorança dels seus, dels que són sang de la seva sang; i torno avui

amb el cor ple de joia com el dia que es va votar l'Estatut.

Jo he anat allà amb els braços oberts, plens de cordialitat i d'entusiasme, i aquesta cordialitat, aquesta efusió que arreu he trobat, arribarà al màxim el dia que hauré obtingut la nostra llibertat.

En entrar a Catalunya, una font d'emoció, amics meus, m'ha envoltat. El poble de Catalunya s'ha portat amb mi amb un afecte que jo no sabria mai com agrair-hi.

Jo m'he recordat, aleshores, d'aquelles paraules d'un rei nostre: "Terra benedicta, terra de llibertat", però jo he d'afegir, amics meus:

GRAN LIQUIDACIÓ

DE JOIERIA I ARGENTERIA

DE LA CASA

FRANCESC D'A. CARRERAS

PER RETIRAR-SE DEL NEGOCI

GRANS DESCOMPTES

PASSEIG DE GRACIA, 30, xamfrà a Diputació

NOTA: Les hores de venda són exclusivament de deu a una i de quatre a set

"...terra de treball, asseada de justícia". Llibertat, Justícia, Cultura, és el que nosaltres portem a Catalunya el dia que l'Estatut sigui aprovat.

Ja us ho he dit altres vegades. En aconseguir les nostres llibertats, Catalunya durà a les terres d'Ibèria tot l'amor i la generositat que volem per a nostres mateixos per als nostres obrers per damunt de tot...

Jo he portat unes bones noves. Jo tinc la seguretat que el nostre Estatut serà aprovat. A Catalunya no se li pot negar la facultat de governar-se a de contribuir a la prosperitat general de tot Espanya.

Es necessari, amics meus, serenitat; és necessari estar tranquils i esperar confiant.

Espanya no ha de tindre res de Catalunya, i tots tindrem el que ens pertoca. La República no ha de tindre de cap enemic; la República hauria de tindre a s'esvala la cordialitat que sempre ha demostrat. La República tindrà amb nosaltres, amb Catalunya, el més fort baluard, els que la defensaran amb més fermesa.

No hem de tindre res, no podem tindre res amb un poble tan ple de vida i d'entusiasme com el nostre.

Per la meua part, passi el que passi, jo resto aquí on el vostre amor m'ha portat decidit, com sempre, a donar la vida, tota la meua ànima, a aquest poble que tant estimo.

Ara, amics meus cridem tots: "Visca Catalunya lliure dins la República Federal Espanyola!"

Aquelles ovacions de Flix, de Mora, de Reus, de Vilanova, adquirint llavors unes proporcions fantàstiques. La gent no volia marxar. Es van encalar els balcons dels palaus i encara sentim, allunyant-se pels carrers de la ciutat, els visques i els aplaudiments d'aquest poble admirable que no coneix, que no pot conèixer, que no viu prop d'ell, sentint els seus batecs i compartint els seus moments de passió...

L. AYMARÉ I BAUDINA

OPINIONS

El senyor Macià

Durant el viatge, el senyor Macià conversà amb diversos periodistes. Respecte al resultat del viatge, digué el President que la seva impressió era agradable, esperant que no hi hauria oposició irreducible de cap mena per a arribar a l'aprovació de l'Estatut.

També va dir que estava agraït en extrem a les atencions del senyor Alcalá Zamora, que es desviu per fer agradable l'estada del senyor Macià i els seus acompanyants a Madrid i per demostrar l'afecte que sent per totes les coses de Catalunya.

El senyor Aiguader

L'alcalde i diputat a Cortes senyor Aiguader, digué a preguntes dels reporters que estava convençut que l'Estatut seria aprovat, entre altres raons perquè és la voluntat del poble i aquesta és la base de totes les Repúbliques.

Les Cortes donen la sensació de que predomina en elles la joventut, no obstant, alguns homes vells que les componen. També s'observa en elles una gran fermesa liberal.

El senyor Carrasco

El senyor Carrasco estima que l'èxit del viatge suposa un triomf polític i personal del President. Personal, perquè la gent, a través d'informacions tendencioses, el creia un home groller i inflexible i el veure'l de prop s'ha sentit captivat per la seva correcció, senillesa, afabilitat, agermanada a una aristocràcia innata de sentiments, tot el qual ha esbortat la imatge primitiva en benefici de Catalunya.

En el polític, l'èxit ha estat perquè Macià en persona, després dels canvis d'impressions i de les gestions realitzades, ha pogut evocar tota l'atmosfera de "cels i espais" que podien entrebancar l'o-

bra de concòrdia i harmonia que es ve realitzant i que espero arribarà a tenir el final somniat.

El senyor Gassol

Ventura Gassol torna encisat de Castella, l'ànima de la qual diu que ha pogut estudiar de prop, comprendre ara matius de la psicologia castellana que no s'acabava d'explicar.

Creu que el viatge ha estat un èxit indiscutible i que la simpatia del President ha fet que s'hagin esvaït els petits recels que poguessin existir. El miracle l'ha obtingut l'idealisme que irradiava de la persona del senyor Macià, del seu amor per la justícia i per la llibertat, que va guanyat tots els cors. No hi ha més que veure la Premsa madrilenya per a donar-se compte de què la cordialitat ha guanyat terreny, fent presentir un desenllaç feliç del vell plet que a tots tant interessa.

El senyor Terradellas

El secretari particular del senyor Macià, vençut per l'enorme tasca que aquests dies ha pesat damunt seu, diu que ha pogut convèncer-se de que a Castella hi ha una gran atmosfera de cordialitat per a Catalunya, la qual cosa fa esperar que l'Estatut s'aprovarà, permetent anar a l'estructuració d'una sòlida República Federal Espanyola.

REVISTA DE PREMSA

Avila contra Santa Teresa

Sembla que l'Ajuntament d'Avila vol treure el nom de Santa Teresa d'una de les places principals de la ciutat. Trobem tan silvestre aquest intent com la literatura que entra El Correo Catalán per explicar-lo. I també trobem millor la nota de protesta del bisbe doctor Pla i Daniel que el document que el prelat va "elevar" al rei poc abans de la caiguda de la monarquia.

"República en chancletas"

JACOBINISMO TRASNOCHADO EN ACCION

El Ayuntamiento — o lo que sea — de Avila contra Santa Teresa de Jesús. — Vigorosa reacció popular i apel·lació documentada, viril, de su Ilmo. Prelado, Dr. Pla i Daniel. Administració ciutadana, com es su misión y la necesitan, i exigen pueblos y ciudades en total abandono, no la harían los Consejos republicanos que le han tocado en suerte (1) a la infortunada España de 1931. Pero lo que es jacobinismo, callejero y trasnochado... ¡vaya que sí!

De ello dan fe sobrada y cotidiana hasta las aldeas y villorrios más modestos. Y si el meollo republicano-socialista de tales Concejos no da para más, ¿en qué iba a conocerse que los había?

Si no fuera por contrastar con el nuevo y ya desacreditado régimen, bien nos reorientaríamos evocando al mal cómico de antaño, que a cada reflicta en ciernes se adelantaba a las candiljas, con el resobado: ¡viva Fernando VIII y abajo las "caenas"! que le salvaron un aplauso...

Hasta en esto, hay plagio miserable y la Historia sigue repitiéndose.

Ayer fué Compostela, vindicando el pueblo la ofensa "oficial" negada al Santo Apóstol, Patrono de España.

Luego Toledo, volviendo por sus amores a la Virgen del Sagrario y cuyas fiestas está celebrando el pueblo auténtico con esplendor y fervores nunca alcanzados y que quiso negarle aquel Ayuntamiento.

Ahora ha caído en turno Avila la de los Caballeros, que mal pueden interpretarla en sus nobilísimos sentimientos los "mugrientos" como, en feliz grafismo, calificara el popular Muñoz Seca a ciertos dirigentes de la "nifia". Y allí, claro, han pretendido revolverse contra Santa Teresa. ¡Dios les perdone!, como desde el cielo se habrá reído la Santa andariega, que ya tanto supo reírse de los detractores de su tiempo...

¡Pues, que le faltaba humor santo a la insignie Virgen avilesa!

Vayamos al caso. No teniendo en qué ocuparse el actual Ayuntamiento de Avila, habíase propuesto cambiar el nombre de la plaza de Santa Teresa por el de la República.

Antes de la sesión, el pasado jueves, visitó al alcalde una Comisión de señoras, mientras en la plaza de

la Constitución se habían congregado unas 10.000 personas. La Comisión dijo al alcalde, en primer término, que las señoras de Avila estaban al lado del Gobierno, y que en prueba de ello se ofrecían a la autoridad local para abrir una suscripción al objeto de costear una placa para dar el nombre de plaza de la República a la actual de la Constitución; pero a condición de que respetaran y mantuvieran la plaza de Santa Teresa.

El alcalde contestó que pondría sus deseos en conocimiento de sus compañeros.

Abierta la sesión, las tribunas se llenaron de obreros de la Casa del Pueblo, quedando en la calle algunos millares de personas que pedían la destitución del Ayuntamiento: no por el sectarismo que demuestra, sino por la incultura que indica este acuerdo.

Los socialistas protestaron contra estas manifestaciones, produciendo un incidente que duró largo rato. Restablecido el orden, los concejales pidieron que se tomara el acuerdo en firme.

El secretario dió lectura a un escrito del señor Obispo y del Cabildo, pidiendo que no se cambie el nombre de la ciudad plaza.

El concejal señor Medrano solicitó que se pidiera la expulsión del Obispo y de las Ordenes religiosas, lo que originó otro incidente.

Otro concejal expuso que el "Diario de Avila" había excitado los ánimos, y pidió que se pasara el tanto de culpa para que se castigase al autor del artículo. Nuevo incidente entre los dos bandos y se oyeron algunos vivas, contestando a un mueras Santa Teresa. Los había que aun creían viva a la insignie Reformadora y parapetada en su convento de la Encarnación!

En vista del cariz que tomaba el asunto, el alcalde dispuso quedara sobre la mesa.

Poco antes se dió lectura de una moción del concejal, profesor de Literatura de la Normal de Maestras, y director del periódico local "La Voz del Pueblo", en la que dice que no es tanta la belleza literaria de la Santa. ¡Para "belleza literaria", la del autor y lector del clásico esperpentico! Se produjo un mayor incidente y, por fin, se acordó que quedara sobre la mesa este asunto, continuando la sesión de trámite.

Luego, los "valientes" que allí no se atrevieron, se desbordaron por la noche entre tinieblas...

Algunos extremistas apedregaron la redacción de "El Diario de Avila", y luego el Palacio Episcopal. Pero ni se les vio, ni han sido habidos los cobardes agresores.

Hasta aquí los vergonzosos hechos y el ineficaz atentado contra la Santa, gloria de la Iglesia, de España y de las Letras, y sus decididos defensores, del que protestará todo español castizo y bien nacido.

Pero como "no hay mal que por bien no venga", lo sucedido ha dado pie a un brillante alegato que el reverendísimo Prelado de aquella gloriosa Diócesis y Ciudad, Ilmo. Dr. Enrique Pla i Daniel, ha dirigido al Ayuntamiento en pajes jacobinos, como una lección contundente, no ya de religiosidad, sino de hidalguía española, republicana y cívica.

He aquí unos párrafos salientes

del notabilísimo documento, que seguramente saborearán con gusto los católicos barceloneses tan conoedores y amantes del sabio, ejemplarísimo compatriota nuestro, Obispo de Avila, doctor Pla i Daniel:

"Creemos sinceramente que en el examen de los antecedentes de esta cuestión, que pudiendo parecer baldí tiene una grandísima trascendencia moral, no se ha tenido en cuenta (por ignorarlo tal vez alguno de los actuales señores concejales y otros no haberse fijado ahora en ello), el carácter que tuvo la imposición del nombre de Santa Teresa a la plaza del Alcázar en 1924. No fué esa imposición de nombre un capricho, no formó siquiera parte de un acuerdo general de revisión o cambio de nombres de calles de la ciudad. Fué el colofón puesto por el Ayuntamiento de Avila a las solemnísimas fiestas celebradas con motivo del Tercer Centenario de la Canonización de Santa Teresa de Jesús."

Cuando este Centenario se celebró solemnisimamente, no sólo en la capital de España y muchas ciudades de todas las regiones españolas, sino en capitales de Europa y de las Repúblicas americanas, tanto de las de habla castellana, como en los mismos Estados Unidos de Norteamérica, hubiese sido decoroso que Avila hubiese quedado muda y silenciosa ante una efeméride para nadie más gloriosa que para ella? El Ayuntamiento de Avila vió cómo el día 15 de octubre de 1922, la Academia de la Historia, por vez primera, celebraba Junta pública fuera de Madrid para venir a rendir pleitesía a Teresa de Jesús en Avila; vió cómo la Universidad de Salamanca otorgaba a Santa Teresa el Doctorado "honoris causa"; vió cómo las Academias Nacionales, la de la Lengua y la de la Historia, la de Bellas Artes y la de Ciencias Morales y Políticas, la de Medicina y la de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales, la de Jurisprudencia, todas sin excepción, daban premios para el Certamen, cuyo solemne reparto de premios tuvo lugar en esta ciudad el 12 de marzo de 1923, actuando de mantenedor el último e ilustre director que ha tenido la Academia de la Lengua.

¿Obró bien u obró mal el Ayuntamiento al tomar y al ejecutar este acuerdo? Esta es la única cuestión que, a nuestro entender, debe juzgarse. Facultades tiene el actual Ayuntamiento para revisar y revocar los acuerdos del Ayuntamiento del año 1924, así como tiene la responsabilidad de los juicios que ahora el dicte. Nosotros no podemos creer que, planteada así la cuestión (y estos son sus verdaderos términos), el actual Ayuntamiento crea que debe revocar el homenaje tributado por su antecesor en el último Centenario a Teresa de Jesús, que deba arrancar una lápida con amor dedicada a la Virgen de Avila en su ciudad cuna el 15 de octubre de 1924, ante la ciudad congregada en masa, ante los pueblos vecinos que afluyeron a la ciudad, ante altas personalidades y entusiastas admiradores de la Santa venidos de toda España.

Quisieramos que, serenamente, ponderara la mayoría del excelentísimo Ayuntamiento, si es digno, si es oportuno, si es conveniente, para el homenaje que quieren tributar al nuevo régimen político de nuestra España, tributárselo en Avila revocando a la vez un homenaje públicamente otorgado a la Santa. Nosotros no concebimos que se quiera enfrentar a ningún régimen con Teresa de Jesús. Ella es gran Santa, pero es, a la vez, la mujer que en el orden humano mayor admiración y simpatía más universal ha suscitado entre los que tienen fe y entre los que carecen de ella; sus escritos saben a micles dulcissimas del habla castellana; es honor insignie de España, y de Avila su mayor gloria. Regatear homenajes, o lo que es peor, revocar homenajes tributados a Teresa de Jesús en Avila, es para nosotros algo incomprensible. No concebíamos en Francia que tal se hiciera con Juana de Arco; y la República francesa, a pesar de su mismo laicismo, toma parte anualmente en las fiestas y homenajes a la que considera heroína de la patria. Lo fué por su santidad y por su España, como Teresa por su santidad y por su pluma, que no merece menor homenaje que la espada.

Hondamente sentiríamos que se consumase la revocación de un homenaje a Teresa de Jesús; ¡pero! Ella está tan alta, que le decimos ingenuamente, en este caso, sentiríamos aún más el bochorno, la humillación que caería sobre Avila, sobre todos los avileses, cuando en el mundo entero se divulgase que Avila había arrancado una lápida de

homenaje a su Santa. Y esto, excelentísimo señor, lo dirían así; y esta sería tristemente la verdad, como queda expuesto; mas, aun cuando tuviesen algún valor las excusas que se quisiesen dar para negar la ofensa a la Santa, éstas no serían conocidas fuera de aquí, sino que, en todas las ciudades de nuestra España, se diría que el Ayuntamiento de Avila ha quitado el nombre de la plaza de Santa Teresa, y los periódicos nacionales y extranjeros (lo hemos ya cuando fué presentada al Ayuntamiento la proposición), dirían, muchas veces, con grandes titulares: "Avila quita el nombre de Santa Teresa a la plaza que le estaba dedicada." Nosotros no podemos creer que el Concejo de Avila quiera que esto suceda; y por ello, a él mismo acudimos, confiados en su amor a la honra de la ciudad que dió al mundo a la sin — Teresa de Jesús."

"Catalunya, terra de llibertat"

Curiosa coincidència! El Matí, catòlic i Solidaridad Obrera, sindicalista, publiquen sota el mateix títol Catalunya, terra de llibertat el primer en llengua catalana i el segon en llengua espanyola, sengles articles en els quals el fet d'ésser la nostra Pàtria terra de llibertat es considera des de dos punts de vista ben diferents.

Segons El Matí: "Si l'actuació política ulterior del senyor President de la Generalitat està d'acord amb les paraules que respecte al sentiment religiós de Catalunya li atribueix l'interviu publicat per "Heraldo de Madrid", i a l'actuació del senyor Macià correspon la dels elements que conjuntament amb ell han triomfat en les eleccions i tenen avui la responsabilitat de la representació de Catalunya, hauríem de felicitar-nos primerament de les paraules del Sr. Macià i en segon lloc de les derivacions favorables a la pau de les consciències que, de l'actuació acordada amb aquelles paraules, haurien de produir-se a Catalunya."

Perquè l'argument-refugi dels qui preconciben una política antireligiosa, tot proclamant-se partidaris de llibertat— a voltes sembla tament que se'n creguin els inventors.—és la tolerància dels catòlics. Els catòlics catalans som molts, ja que Catalunya és molt catòlica, i no som intolerants, segons ha declarat el Sr. Macià. És natural, doncs, que a la tolerància dels catòlics catalans correspongui la dels catalans que no són catòlics o no se'n diuen.

Nosaltres que, per amor a Catalunya, hem assenyalat i hem combatut moltes vegades el que hem cregut procedir errat del Sr. Macià i dels seus amics, fem ressaltar que era precisament la defensa de la veritable llibertat el que motivava les nostres impugnacions, no hem perdut mai l'esperança que l'honradesa de bona part dels elements polítics que hem hagut de combatre hauria de triomfar algun dia de les inseqüències en què l'obcecació partidista i les aparents conveniències del moment els han fet incórrer.

Hem dit que les principals dificultats polítiques d'Espanya i de Catalunya en el moment actual provenen de la no concordança del règim amb el que ha d'ésser la seva essència i raó d'ésser, així és, ésser un règim de llibertat. I hem desistit i esperat, i ho esperem, avui encara amb més ferma esperança, que la concordança del règim amb el que ha d'ésser la seva essència ha d'iniciar-se a Catalunya i n'és penyor el d'èxit d'autonomia dels catalans, que, si és veritable i integral, no ha de limitar-se als aspectes polític i administratiu, sinó que ha d'arribar al més íntim i sagrat de les consciències de cada un dels catalans i a garantir els drets espirituals i materials creences siguin dividides en castes.

"Es — la qüestió religiosa — una qüestió que cal tractar amorosament i és una errada del Govern l'enfrontar-s'hi. Els problemes de consciència cal atendre'ls amb talent i comprensió. A la meua terra el perill no existeix. Vol tanc i no res més", són les paraules que el diari al·ludit posa en boca del Sr. Macià després de la seva confessió i reconeixement de la catolicitat de Catalunya i de la tolerància dels catòlics catalans.

Que Deu vulgui que, per l'assenyada actuació dels catalans i per l'esperit de llibertat dels que representen Catalunya, comenci de moure's el benèfic orígen que, aliant de fosques penombres el cel de la pau espiritual de Catalunya, les vagi dissipant també del cel de totes les terres d'Espanya.

Gran cosa seria aconseguir l'pau dels esperis. I no vindria sola. És gran senyora i porta sempre un amable seguici."

Segons Solidaridad Obrera:

"Todas las acciones del hombre tienden a conseguir el disfrute de su autonomía en comunión con las autonomías singulares de los demás hombres. Así van naciendo los pueblos libres."

Los pueblos que situados en zonas apropiadas al desarrollo amplio de las industrias y los modernos centros comerciales populares viven las emociones del progreso universal y las inquietudes que representa la lucha entre el individuo y la sociedad y que no son más que un acto de defensa personal para no dejarse absorber y perder la personalidad en el rígido contenido social de este momento de la evolución humana, son también los pueblos mejor preparados para formar en las avanzadas de los ejércitos de la libertad.

En los pueblos de Catalunya y muy



Una noche de tos es suplicio y desesperación

FIMOL BUSTO

CALMARA VUESTRAS ANGIUSTIAS

Frasco pequeño (de prueba): 3,50
Frasco grande: 5,00

ELS TRIBUNALS

EL SUMARI PEL DESCOBRI-MENT DE LA TIMBA DEL CARRER DE MUNTANER

El jutjat que instrueix el sumari pel descobriment d'una casa de joc al carrer de Muntaner estigui a la presó, on practica diverses il·lícies.

S'efectuà un acarament entre els detinguts i diverses persones que hi havia a la casa; després d'aquesta diligència s'ordenà la llibertat d'Elena Soler Puig i Josep Pardo.

Al mateix temps es dictà aut de processament i presó contra Josep González, Manuel Fèlix i Antoni Martínez. Segons sembla, Josep González fou detingut fa uns quants mesos, per estar complicat en un fet ocorregut a la Riera de Sant Miquel, on es travessaren uns tres entre diversos individus.

UN DEPENDENT BARBER ES ACOMIADAT, PERO TORNA A PRESENTAR-SE AL TREBALL

Fèlix Mateo, patró d'una barberia establerta al carrer de Corsega, ha denunciat que un dependent acomiadat del dit establiment es presentà a treballar.

El patró li recordà que havia estat acomiadat, i el dependent contestà que el Sindicat li havia ordenat que es presentés al treball.

El dependent fou portat al jutjat i després de declarar quedà en llibertat.

DE LA VAGA DE TELEFONS

Pel jutjat especial s'ha dictat aut de processament i presó sensafiança contra el funcionari de la Telefònica Riera Caramunt, com a suposat complicat en l'explosió d'una bomba al Passeig de Gràcia.

DILIGENCIES DEL JUTJAT DE GUARDIA

El jutjat de la Universitat, secretaria del senyor Claveria, instruí durant la guardia que acabà ahir a les onze, trenta-tres diligències. Ingressaren als calabossos nou detinguts.

L'ha substituït en la guardia el jutjat de la Barceloneta, secretaria del senyor Costa.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Societat del Civil. — Executiu. Es Manuel Fàbregues contra Na Rosa Tomás.

Societat del Criminal. — No s'assenyalaments.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui: Sants Lluis, de França; Eusebi, màrtir, santa Patrici, verge.

Sants de demà: Sants Cèsari, papa i màrtir; Ireneu i Aditi, màrtirs, i santa Roseta, verge.

Quaranta Hores. — Avui: Església de Sant Vicents de Paul (Provença, ntre Aribau i Muntaner). Hores d'exposició: de les vuit del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església, de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre. Comunitat Reparadora. — Avui: Església de Sant Vicents de Paul.

Demà: Església parroquial de Sant Pere.

Cort de Maria. — Avui: Nostre Dona de Betlem, a la seva església, o a Sant Felip Neri.

Demà: Nostre Dona de les Gràcies a Sant Pere, o Nostre Dona del Coll a l'Esperança.

Adoració nocturna. — Avui: Torn de Sant Pasqual Baidon (a l'església parroquial de Sant Josep de Gràcia).

Dijous: Torn del Santíssim Corpus Christi.

Velles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Nativitat.

Demà: Torn de Jesús Salvador.

D. R. A. C.

La Defensa dels Religiosos Adorats a Catalunya (carrer de Lúria, 11, entresol primer), convoca els senyors que constitueixen la Comissió Organitzadora a la reunió que se celebrarà avui, dimarts, a les set de la tarda, al local social, i prega d'una manera particular l'assistència.

ESCALFADORS "IRIS" per a cambra de bany

Inexplosius, sòlids, segurs i de gran rendiment. Més de 4.000 instal·lats a Barcelona. Garantits per 10 anys.

PREUS REDUÏTS
JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

CONSULTORI JUBERT

Malalties de les cames

Llagunes - Tumors - Paràlisi - Equivocacions - Varicoses - Dolor, etc.
Consultes: 10 a 11 hores i de 4 a 7 hores. Balneari, 6, entresol.

Informació política

CONFERENCIA DE MARCEL·LI DOMINGO A IGUALADA

Després d'haver visitat Agramunt i Terras, en la primera de les quals poblacions paria des del balcó de l'Ajuntament a la gentada que l'havia anat a rebre, i on, pernoctat, el ministre d'Instrucció, senyor Marcel·li Domingo, es dirigí a Igualada, on havia de donar una conferència que havia desvetllat molta expectació.

Acompanyaren el senyor Domingo el seu germà Pere i el cap de la minoria parlamentària de l'Esquerra Republicana, senyor Lluís Companys.

El ministre fou acompanyat a l'Ateneu d'Instrucció de la Classe Obrera, on havia de parlar amb motiu del 8è aniversari de la fundació de l'entitat.

El local era completament ple, i el senyor Domingo fou rebut amb una gran ovació.

El president de l'Ateneu, senyor Valls Cos, obrí l'acte dedicant paraules d'agraïment a les autoritats que concorregueren a la festa.

Seguidament el secretari Gavarro Noguerà donà lectura a una Memòria en nom de la Junta, en la qual es ressenya la vida de l'Ateneu, la funció docent del qual ha contribuït poderosament a elevar el nivell cultural d'Igualada.

Recorda els nombrosos protectors amb qui ha comptat l'entitat i agraeix especialment el generós concurs dels germans Garcia Forés, que tant s'han sacrificat a favor de les escoles de l'Ateneu, i acaba pregant al ministre que es concedeixin drets passius als mestres de les dites escoles.

A continuació foren proclamats els alumnes Teresa Brunet, Madalena Roig, Manuel Solano i Antoni Martínez com a guanyadors del Premi Castells, per llur conducta i aplicació.

Seguidament el president concedí la paraula al ministre d'Instrucció pública, senyor Marcel·li Domingo, que es va pronunciar de la següent manera:

El senyor Domingo comença recordant que temps enrere assistí a un acte semblant al propi Ateneu, i es felicita que l'obra cultural començada fa vint anys per la dita entitat hagi continuat en creixent progrés.

Anuncia que va a tractar de l'Escola única tal com s'ha implantat a diversos països d'Europa i ha començat a implantar-se a Espanya per la República.

Affirma que a la generació actual li ha tocat la sort de presenciar un dels més famosos esdeveniments històrics, el qual ha estat la fi d'una època i el principi d'una altra.

Aquella època i començà aquesta a iniciar-se la guerra europea.

Manifesta que els primers països on l'Escola única fou considerada com a solució civilitzadora per a l'edificació foren Anglaterra, Alemanya i França, que després d'haver barrejat lurs classes socials a les trinxeres exigint a tots els sacrificis de la vida, s'apropiaren barrejant també les generacions existents en el gremi de l'Escola, sense diferències entre els poderosos i els humils. D'aquí naixerà la veritable democràcia que possibilitarà la selecció dels més intel·ligents i els més aptes per a les funcions directives de la civilitat futura.

Recorda que abans de la guerra, aquells països que tenien resol't el problema de la primera ensenyança—entre els quals no es trobava Espanya—declaraven la instrucció primària gratuïta i obligatòria, però per seguir endavant en els estudis superiors existia l'entrebanc dels diners que impedia continuar el curs als que no posseïen bons de fortuna, i aquest entrebanc ha de desaparèixer, puix que el talent no ha de trobar entrebancs en el seu camí. (Aplaudiments.)

Afirma que aquest principi d'igualtat és la base de l'Escola única, que produirà unes classes directives verament seleccionades.

A Alemanya i a França—afegeix—s'ha arribat molt endavant en el camí de l'Escola única; però a Espanya és en l'Escola única té una més alta tasca a complir, per la característica especial del nostre poble, que no té la sociabilitat anglesa ni la solidaritat francesa, ni la disciplina alemanya.

Espanya és un país indiscutiblement agrícola, que, altrament, produïx alguns figures que, per damunt dels seus deutes, immemoriales al poble el regall dels grans destins històrics.

Aquesta anomalia es corregirà per mitjà de l'Escola única. Vostaltres—afegeix—hauran conegut éssers toscos i rudes de fina intel·ligència, que si s'haguessin cultivat haurien estat magnífiques figures de l'Escola única. Aquests homes possiblement haurien lluitat amb el fulgor de l'enginy.

Sosté que la base d'aquesta regeneració pedagògica ha de començar per l'ensenyament primari, de les quals aquest ensenyament funcionarà prou més que l'any interior, i a ésser possible dotades de cantines, biblioteca i guardaroques.

Amb l'objecte d'iniciar el programa de l'Escola única, diu que aquest any hauran importants quantitats en el Pressupost per costejar els estudis de segona ensenyança als alumnes pobres que demostrin condicions d'intel·ligència remarcables.

Prosegueix dient que Europa tenia una altra vegada a la seva unitat econòmica i a la seva unitat política per recobrar la seva gran unitat històrica. Però per arribar a això es necessiten homes més aptes en tots els ordres de l'activitat i orientacions més intel·ligents i preparades.

En examinar els problemes que l'o-

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

Delegació a Caldes de Malavella

A Caldes de Malavella s'ha constituït una Delegació del Partit Catalanista Republicà, la qual es prepara amb el més gran entusiasme per treballar en aquella vila i comarca en pro de la ideologia d'Acció Catalana Republicana.

Aquesta Delegació ha quedat integrada pels senyors Faust Giral, Pere Xiberta, Joan Vinyals, Arcadi Figueres, Joan Colomer i Francesc Mas.

LLOQUEM SECRETARIA per a entitat catalanista. Radó: Carme, 39, principal

vots a favor de la candidatura d'Esquerra Catalana i 57 a favor de la república moderada.

La suspensió de periòdics bascos

Ha estat adreçat el següent telegrama al ministre de la Governació: "Comisión Probatzoki Vasco Barcelona representando fuerte núcleo nacionalistas vascos, protesta respetuosa pero enérgicamente dictatorial suspensión periódicos vascos con demostraciones militares.—Comisión. Barcelona, 24 de agosto de 1931. Ramba de Santa Mónica, 14, primero, primera."

En la reunió per l'aprovació d'estatuts i nomenament de Comitè Permanent, aquest fou elegit en la següent forma: President, Joan Garau-Guàrd; vice-president, Joan Pasqual Comes; secretari, doctor S. Ruiz Contreras; vice-secretari, Josep Nibó; tesorero, Francesc Vila; comptador, Josep Boixader; vocal, Antoni Alabedra.

El Comitè Permanent es reuneix tots els dimarts i divendres, a les deu de la nit, al Bar Blanc, carrer de Salmorín, 44, on diàriament, de les set a les nou del vespre, es fa aïllament per a la constitució de l'Entitat Lliure Català "Nosaltres Sols", de Districte VIII.

Una allocució de la Junta d'Acció Catòlica

La Junta Diocesana d'Acció Catòlica ha publicat, cridant el Projecte de Constitució, una allocució, que diu:

Comencem per dir que el Projecte és dolent des de tots els punts d'abast. Dolent pel seu contingut, que no respon per a res a la vida social d'Espanya; dolent per la seva tècnica jurídica, ja que més que obra d'homes de dret, dona la seva lectura tota la impressió de tasca atencional; i més cap llum amb la realitat nacional; dolent per les seves orientacions; dolent pel seu reglament; dolent per la seva estructura; dolent, en una paraula, pel seu esperit merament doctrinari; allunyat de la realitat i dels problemes vitals del país. Si el Projecte de la Comissió Jurídica fou universalment censurat, i quin no han d'ésser les censures que mereix aquesta obra de la Comissió d'Instrucció, que, sobre reincidir en tots els defectes del primer, sembla que hagi tingut especial cura a arregar tot allò que divideix el nostre poble procurant fer de la Constitució una obra sectària i de partit!

No tenim pas temps ni espai per a comentar-lo degudament. Però si que ens creiem en el deure de destacar aquells punts cardals que constitueixen altres tantes heretgies i atemptats contra la civilització cristiana, perquè els catòlics sapiguem a què atenen-se respecte als dits punts.

Des de la institució de l'Estat laic fins a la dissolució de la família, passant per la negació de la llibertat d'associació i d'ensenyament i l'anul·lació de la propietat i la vida religiosa, hi ha de tot en el malvencut Projecte, que és impossible que sigui aprovat en aquesta forma per unes Corts d'homes elegits pel país.

Comença el seu text amb una franca negació de tot vincle sobrenatural del Poder, afirmant que tot Poder emana del poble. I per si pogués donar a aquesta expressió un sentit merament doctrinal—sempre inadmissible en termes literals per a un catòlic, com han recordat els Prelats espanyols en la seva Pastoral col·lectiva—ve de seguida un Capítol II d'indubtable novetat política a Espanya en el qual s'hi tracten problemes de família, seguint la norma de la Constitució de Weimar que fa el mateix en termes moderats i raonables. Comença el dit Capítol per afirmar que la família està sota la salvaguarda de l'Estat, com si es volgués sotmetre a l'Església la seva tutela. I després de proclamar la igualtat dels dos sexes, estableix la llei del divorci d'una manera tan absoluta i tan poc vista fins ara, que dubtem que es trobi en un altre país del món en aquesta forma, fora de la República Sovi-

Govern civil

LA REBUDA FETA AL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

En parlar ahir al migdia amb els periodistes, el senyor Anguera ed Sojo es referí a la magnífica rebuda tributada al senyor Macià diumenge a la nit.

Posa de relleu que malgrat la gèrmia que es reuní i l'entusiasme que hi hagué no s'alterà l'ordre en cap moment.

Aquest acte—digué—ha palesat una vegada més la cordialitat entre Catalunya i la República Espanyola, cordialitat que fa desaparèixer totes aquelles diferències que eren el pesombre d'altres temps.

LA VAGA DELS METALLURGICS

Els conflictes socials no havien sofert ahir al migdia cap variació.

—Han vingut els patrons metallúrgics?—preguntà un repòrtier.

—Sí; els he cridat com havien cridat els obrers. A les dues parts els he fet veure la necessitat d'acabar amb llurs diferències i que sigui per ells mateixos salvaguardar l'ordre.

La dificultat principal no sembla pas que estigui en els salaris demanats pels obrers, sinó en la qüestió del torn i en tornar a acceptar els que foren acomiadats.

AHIR AL VESPRE LA IMPRESSIÓ D'AQUEST CONFLICTE NO ERA OPTIMISTA

Per part del governador han vingut fent-se tota mena de gestions per tal de trobar una solució satisfactòria al conflicte plantejat.

Però les negociacions entre patrons i obrers no han donat el resultat que hom desitjava. Així ho confirmà el senyor Anguera ed Sojo ahir a la nit.

—Així, doncs, creieu que els obrers metallúrgics aniran a la vaga general del ram?

El governador creu que els obrers no es precipitaran, si bé sabia que havien estat repartint unes fulles anunciant la vaga general per a avui, que, per cert, no havien estat autoritzades.

Finalment, el governador digué que no havia anat a acollir els senyors Marcel·li Domingo i Carles Esplà, que havien sortit en l'express del vespre cap a Madrid, a causa de les seves ocupacions en aquella hora.

VAQUISTES ALLIBERATS

Els vaquistes de Tolosa Ramon Borrull i Viriat Milanes, que foren detinguts per coaccions i han sortit de la presó després d'uns dies de detenció governativa, han visitat el governador per agrair-li que els hagi posat en llibertat.

Turisme marítim

El viatge marítim de dièset dies a Nica, Atenes, Constantinoble i Tunis, anunciat per al dia 12 del mes vinent, és un veritable èxit d'insubstitució. Es curia, però, de remarcar que predominen entre els inscrits els ciutadans comarcals, tant, que gairebé es pot afirmar que no existeix a Catalunya cap vila de 5.000 habitants que no hi sigui representada.

Moltes d'aquestes viles estan situades a hores llargues de la vista de la mar i això no impideix als seus fills d'entusiasmar-se per un viatge on l'element principal és l'aigua salobre, go que contrasta amb la prevenció poruga de molts barcelonins, que en lloc d'estar familiaritzats amb la mar, que poden veure cada dia, s'entesten a considerar-la com un monstre porós.

Cal reaccionar contra aquests prejudicis injustificats. La mar sempre canvia, sempre movent-se, adés brava, adés verda, adés gris, no és pas un lloc de malvestats; és un element de plaer, amb omnis amplex que duen a totes les terres, camins que a voltes els riell de la lluna assenyalen amb una estela argentada.

Municipi Serveis de la policia

A BARCELONA NO ES CREU QUE TINGUI FONAMENT LA NOTICIA DE "EL DEBATE" DEL SUPOSAT COMPTOL CONTRA EN MAURA

A Barcelona hom té la impressió que el rumor recollit pel "Debate" que es preparava un atemptat contra el ministre de la Governació, senyor Maura, no té cap fonament.

La policia barcelonina no ha fet, fins ara, cap gestió sobre el particular. Diumenge al matí va estar a la Jefatura Superior de Policia Adria Correa, un dels individus que, segons l'esmentat rumor, havia de prendre part en l'atemptat. Correa va demanar veure el cap i, en ésser rebut per aquest, expressà la sorpresa que li havia causat la notícia publicada per alguns diaris i en la qual es deia que ell, junt amb un altre, preparava un atemptat contra el ministre de la Governació. Correa va fer una relació al cap superior de Policia de tota la seva actuació durant aquests darrers dies, i demostrà que no tan sols no tenia el propòsit que li havia atribuït el diari clerical de Madrid, sinó que ni tan sols estava assabentat que s'intentés un fet semblant contra el senyor Maura.

Adria Correa pertany, efectivament, a la Confederació Nacional del Treball i és element bastant conegut pels obrers; però ningú el creu capaç d'una acció com la que se li atribueix.

El seu nom es destacà molt en ocasió del procés per la mort de Pau Casado, puix que en aquella època es dedicava a la facturació de mercaderies i fou qui, amb un altre que es dedicava també a aquest treball, hagué de facturar, per encàrrec de Ricardó, la caixa que contenia les despeses de Casado a Madrid, ignorant, però, el contingut de la caixa.

Adria Correa, després d'haver parlat amb el cap superior de Policia, sortí de la "Jefatura" i es retirà a casa seva.

Per la seva part, el cap superior de Policia digué que la impressió que havia tret era que el ciutadà Correa és alié al suposat complot, que considera com a pura fantasia estiuenca.

ES DETINGUT L'AUTOR D'UN AUDAC ROBOTARI COMES AL CARRER DEL PI

Com recordant els nostres lectors, el dia 6 del mes que comença començà un robatori al carrer del Pi, núm. 7, domicili del senyor Leandre Daret, d'on els ladres se n'emportaren joies, efectes de plata i robes que el propietari valorava en unes 20.000 pessetes.

La brigada d'Investigació Criminal feu gestions per a la captura dels autors i recuperar el sostret, i si bé als primers moments se suposava efectuat el robatori per professionals de delictes contra la propietat, ja que l'autor, per a desparistar, havia procurat que semblés així, la policia es donà compte aviat que tot això havia estat comès per persona que coneixia perfectament la casa. Subjectà a estreta vigilància a diversos que es trobaven en aquest cas i s'afirmà en la creença que l'autor del robatori fou un individu que havia estat exercint funcions d'electricista a la casa. Detingut i sotmès a un hàbil interrogatori, davant les proves que li foren presentades, acabà per confessar-se autor del robatori i que l'havia comès entrant al pis amb una clau fabricada per ell mateix, prenent com a model la de la pròpia casa.

El detingut es diu Sebastià Ramos i Blanco. Practicat un detingut escorcoll al seu domicili, es trobaren les joies més importants amagades al fogó de la cuina, on les havia guardat obrint un forat i col·locant novament els maons.

Els altres efectes foren trobats a casa del seu sogre, veí de Santa Coloma de Gramanet. La policia recuperà també un anell de gran valor que portava posat l'esposa del detingut i un rellotge de polsera d'or i platí que aquesta havia donat a guardar, després de la detenció del marit, a un veí amic.

Han estat posats a disposició del jutjat amb tot el recuperat del qual manca tan sols alguna cosa sense importància, l'autor del fet i el seu sostret. L'esposa de l'autor del robatori i l'amic que guardava el rellotge han passat a presència del jutjat.

UN ATACAMENT QUE VA PODER-SE EVITAR

Al carrer del Marquès del Duero, cantonada al d'Entença, la policia procedí a la detenció d'Abelló Camarós, Joan Valverde i Heruández i Vicents Costa i Fontan.

En ésser escorcollats fou trobat al primer un revòlver Smith i un punxó, al segon un revòlver i al tercer una palanqueta.

Sotmesos a un interrogatori, acabaren per confessar que estaven esperant un altre individu amb un auto i s'havien de dirigir a la plaça d'Espanya per atracar a un vaquer que portava al damunt 35.000 pessetes.

luminació, força, calefacció, ventilació i timbres de les dependències municipals, sota el tipus de 70.000 pessetes, i amb subjecció al pleo de condicions que juntament amb els altres documents, està de manifest en aquell Negociat, fins a l'assentament data.

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	PREU
Barcelona, mes	9'50
Península Ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica llatina	9'50
Altres països	25'00

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 24 d'agost de 1931:

Un cicló situat a les costes atlàntiques de França i un altre situat a Escandinàvia, pertorben el temps a gran part de l'occident d'Europa. El primer va acompanyat de vents forts i produïx pluges i vents de Ponent a Dinamarca i Escandinàvia.

Les regions on actualment fa bon temps són Alemanya, vessant mediterrània d'Espanya i nord d'Àfrica.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Sota la influència de la depressió baromètrica de França, el temps empitjora a tot el nord de Lleida i a la Ribagorça, on augmenta ràpidament la nuvolositat i es registren boires.

Per la resta del país el temps és bo, però s'estableixen vents de Ponent o sud-oest amb tendència a ésser forts.

En les darreres 24 hores s'han registrat lleugeres pluges a la costa entre Barcelona i Girona.

JOIES VERITABLE OCAÏO per a compres a bon preu aneu a la Jolieria Magriñà, Tallers, 41

LA FESTA MAJOR DE MANRESA

Servei ferroviari

La Companyia dels Ferrocarrils del Nord, amb l'objecte de facilitar la concurrència a les festes que tindran lloc a Manresa del 29 al 31 de l'actual, amb motiu de la festa major, ha establert un servei especial de bitllets d'anada i tornada, a preus reduïts, des d'algunes estacions de la regió catalana al dit punt, que es facilitaran des del 28 al 31 del corrent, i seran vàlids per a tornar des del 29 del que som al primer de setembre vinent, totes aquestes dates inclusivament.

Per a més detalls, que es consultin els cartells que han estat exposats al públic a les respectives estacions.

ELS PAGAMENTS A HISENDA

El delegat d'Hisenda ha assenyalat per a avui els pagaments següents:

Antoni Quetglas, 246'74 pessetes; Antoni Garcia, 240'95; Antoni Molins, 177'52; Josep Núñez, 273'56; Josep Pérez Nin, 767'957'75; Josep Juch, 8.518'13; Eduard Segura, pessetes 625'88.

AIGUA IMPERIAL VICHY

CARICIES FAMILIARS

César López Castro, que viu al carrer de Ali-Bey, 140, primer, segona, agredí la seva esposa, Hermines Torro, de 38 anys, i li causà esquinços a la cuixa, braç i mà esquerra i contusió al costat esquerre.

Fou auxiliada al dispensari de Sant Martí.

Al dispensari de les Cases Consistorials fou auxiliada Maria López, de 72 anys, per presentar ferides i contusions d'importància, causades per haver-la agredida la seva filla Avelina Sáez López, de 37 anys.

ELS DESESPERATS

Emetèria Gutiérrez, de 42 anys d'edat, que viu al carrer del Freser, 72, segona, segona, intentà posar fi als seus dies llançant-se des del seu domicili a un pati interior de la casa.

Es causà la fractura del fèmur dret, i fou auxiliada al dispensari de Sant Martí, i després conduïda a l'Hospital de Sant Pau.

UN HOME NEGAT

Prop de l'Estació Marítima ha estat trobat oïgat un individu que representava tenir de 35 a 40 anys.

No se li ha trobat cap document per a poder ésser identificat.

BARALLES I AGRESSIONS

En passar Aristides Aguilar pel carrer de les Tàpies, un desconegut li donà una ganivetada i ràpidament es féu escapolir.

L'agredit sofrí una lesió de pronòstic reservat al pit, digué a la policia que ignorava per complet la causa de la agressió.

Al moll de Barcelona uns desconeguts agrediren a Ismael Mauro, i li causaren lesions de pronòstic reservat a diverses parts del cos.

Suposa el ferit que els seus agressors intentaven robar-lo.

Al carrer del Marquès del Duero un desconegut agredí a Francesc Lamana, i li causà lesions d'importància.

VICTIMES D'ATROPELLAMENTS

Bartomeu Ballester López, de 10 anys, hagué d'ésser assistit a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, per haver-lo atropellat un automòbil a la Via Laietana.

Li foren apreciades lesions a la cara i commoció cerebral, que foren qualificades de pronòstic reservat.

Victima d'una desgràcia semblant, ocorreguda al carrer de Jaume I, fou assistit al dispensari de les Cases Consistorials Ferran Santamaría Urbau, de 28 anys.

Li apreciaren ferides contuses al cap, nas i orella dreta, pèrdua d'una dent i capolament general.

Es qualificaren de pronòstic reservat les indicades lesions.

GORRES I SABATILLES PER A BANY

J. URIACH I C., S. A.

Bruc, 49 - Telf. 24640

UN HOME AGREDIT

Apollí Baleta es trobava assegut a la porta de casa seva, quan arribà Manuel Parra i li causà amb un ganivet una ferida d'importància a l'espatlla esquerra.

L'agressor es féu escapolir i el ferit fou traslladat a l'Hospital Clínic.

UN LLADREGOT APALLISSAT

A l'estació de França, a l'arribada de Macià, un individu anomenat Antoni Pinós intentà apoderar-se de la cartera d'un concurrent.

El públic, després de donar-li una pallassa més que regular, el lliurà a la policia.

Estómac, Ventre, Diabetis, etc., Aliments Especials Vegetarians, Casa Sorribes, Llíria, 6a; Salmerón, 222

DARRERS DIES DE LES GRANS REBAIXES DELS MAGATZEMS EL BARATO

Amb aquest motiu poden comprar-se una infinitat d'articles a preus irrisoris, i, a més, es realitzen grans partides de tota mena de

TROSSOS

Els obrers pintors

Al saló-teatre del bar Esquerre de l'Eixample es reuniren diumenge, al matí, els obrers pintors i decoradors, per a tractar principalment dels companys que es troben en atur forçós.

Va presidir l'assemblea el senyor Penya, de la Comissió que havia estat nomenada per a realitzar les gestions necessàries prop de la Patronal, per tal de donar solució al conflicte dels obrers parats.

Els membres de l'esmentada Comissió van exposar les conferències que havien tingut amb la Patronal, a la qual havien proposat que cada patró concedís un dia de jornal per setmana als obrers dels respectius tallers que estiguessin sense feina, la qual cosa no fou acceptada pels patrons. Per consegüent — afegiren — la Comissió s'ha vist precisada a plantejar en altres termes la solució del conflicte, c'ha que als tallers on treballen fins a deu obrers, cessi cada un d'aquests, en el treball, una setmana, per tal que ocupi el seu lloc un obrer parat; si els obrers són vint, cal seguir la mateixa norma, i ocupar-ne dos; si són trenta, tres, etc.

Aquesta fórmula, sembla — va afegir la Comissió — que serà acceptada pels patrons, i en aquest sentit prossegueixen les gestions. L'Assemblea es va manifestar d'acord amb la dita proposició.

Per altra banda, com és natural que en els últims mesos s'ha aguditzat la campanya contra la patronal del treball a primària o a preu fix, que permet guanyar jornals superiors fins a un 50 per cent als jornals d'ordinaris. En la indústria metal·lúrgica és possible aplicar encara aquestes formes de regulació de salaris a tots els tallers i especialitats, sobretot als que no poden produir en sèries molt importants, però de fet hi ha molts de treballadors en el ram metal·lúrgic, els ocupats en les grans empreses, que poden treballar d'una forma. El problema de la regulació de salaris és en últim terme, un problema de rendiment individual. No hem d'oblidar que sense una perfecta cooperació de patrons i obrers per a mantenir un rendiment suficient que eviti l'elevació en els preus de venda, la crisi és forçadament i gran part dels perjudicats de tots els elements que contribueixen a la producció.

La Unió Industrial Metal·lúrgica, però, està disposada a acceptar qualsevol fórmula que es li proposi, per a la solució del conflicte, sempre que es mantinguin els principis bàsics d'organització del treball que garanteixin la unitat de direcció i d'autoritat en els tallers.

Entitats que volen afavorir els vaguistes de la Telefònica

Denant compliment a l'acord del Directori del Partit d'Esquerra Federal, el Centre de Barcelona, per acord de la seva Junta directiva, ha acordat lliurar al Comitè de vaga de la Telefònica l'import de la mensualitat del seu aparell, i invita els altres Centres adherits que segueixin el seu exemple, així com tots els abonats en general que simpatitzin amb aquesta idea, com a protesta a l'actuació de la Companyia Telefònica.

Reunió de la Societat de Cuiners

La Societat de Cuiners L'Artística-Gulhany, celebrant reunió general extraordinària, demà, dimecres, a dos quarts d'onze de la nit de primera convocatòria, i a les onze de segona.

Nou local del Sindicat de la Indústria Hotelera

El Sindicat de la Indústria Hotelera, Cafetera i Annexos de Barcelona, i el seu radi, que s'ha traslladat al seu radi, que a partir del dia 1 de setembre vinent, quedaran instal·lades les seves oficines en el local de la Rambla del Centre, 30, principal, escala dreta, per a tots els assumptes que s'hi relacionin.

Una nota de la Unió Industrial Metal·lúrgica

S'ha tramès la següent nota: "La Unió Industrial Metal·lúrgica es fa càrrec de la representació del treball, per l'òrgan que representa una nova organització de salaris en un període de gran crisi econòmica. Gràcies a l'atenció sobre la continuïtat que s'ha de tenir en compte la situació dels sectors més afectats, es diu que en l'actualitat es paguen salaris superiors als que s'oferien en principi per la representació patronal. Mai no hem negat que hi hagi peons que guanyin més de vuit pessetes o oficials que en guanyin més de dotze. Al contrari, la indústria metal·lúrgica, per la diversitat de les seves fabricacions i especialitats, té tal elasticitat de salaris que hi ha considerables diferències entre els mínims i els màxims, però quan es tracta de fixar una escala de salaris mínima, cal tenir en compte la situació dels sectors més afectats, si no es pot portar-los a la trinxera immediata. La Unió Industrial Metal·lúrgica ha tingut en consideració el promedi de

salari per a fixar uns mínims

s'ajustessin a la majoria de tallers, encara que inevitablement algun darà en dificultat per a sostenir aquesta escala de retribució.

De preteferir forçar l'estat de preu de venda, per consegüent la disminució de productes dels obrers, en pot esmentar un factor més per a la classe treballadora, estenent-se l'atur.

S'ha de recordar que el concepte internacionalment admès de salari baix, és el d'aquell que no arriba a dos terços del salari d'ordinari del país. Si el promedi de salari a Espanya fos el de deu pessetes, nivell que malauradament és lluny d'atènyer, seria salari baix el que no arribés a 6'50 pessetes, i és així que el gran inferior de l'escala de salari que es varen oferir està molt per damunt d'aquest nivell.

Per altra banda, com és natural que en els últims mesos s'ha aguditzat la campanya contra la patronal del treball a primària o a preu fix, que permet guanyar jornals superiors fins a un 50 per cent als jornals d'ordinaris. En la indústria metal·lúrgica és possible aplicar encara aquestes formes de regulació de salaris a tots els tallers i especialitats, sobretot als que no poden produir en sèries molt importants, però de fet hi ha molts de treballadors en el ram metal·lúrgic, els ocupats en les grans empreses, que poden treballar d'una forma. El problema de la regulació de salaris és en últim terme, un problema de rendiment individual. No hem d'oblidar que sense una perfecta cooperació de patrons i obrers per a mantenir un rendiment suficient que eviti l'elevació en els preus de venda, la crisi és forçadament i gran part dels perjudicats de tots els elements que contribueixen a la producció.

La Unió Industrial Metal·lúrgica, però, està disposada a acceptar qualsevol fórmula que es li proposi, per a la solució del conflicte, sempre que es mantinguin els principis bàsics d'organització del treball que garanteixin la unitat de direcció i d'autoritat en els tallers.

NOTES DIVERSES

Convocatòries

L'Associació General de Patrons Perruquers i Barbors de Barcelona i el seu Radi convoca a tots els patrons, siguin socis o no, a l'Assemblea general que tindrà lloc demà, dimarts, a les deu del vespre, a carrer de Sant Pau, 83, pe a continuar la que es va suspendre el dijous de la setmana passada i sota el mateix ordre del dia.

L'Associació de la Dependència Mercantil convoca als seus associats a la Junta general ordinària que se celebrarà el dia 30 del corrent, a les deu del vespre, de primera convocatòria, i a dos quarts d'onze de segona, en el local de la Rambla del Centre, 30, principal, escala dreta, per a tots els assumptes que s'hi relacionin.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A totes les oficines i a tots els tallers, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

A tots els patrons de segona, pel divendres, dia 28, a la mateixa hora.

Bloc del transeünt

El bloc del transeünt del dia 20, ha portat una incisió, curula de percolitat, imitant als abonats de tel·lons deirín de pagar llurs quotes a la Companyia per la raó que un considerable tant per cent d'aparells telefònics des de fa bastants dies no funcionen. Parlem-ne de tot això: En primer lloc de referència se'n tren la mala impressió que ha estat aprofitada aquesta secció del nostre diari, per persona interessada en què se solidaritzin dos extrems perillosos els quals són: el sabotatge criminal que s'ha efectuat, i l'efectua encara a les instal·lacions telefòniques (que molt tardarem a tornar a tenir amb el perfecte funcionament que teníem) i el que seria també el sabotatge a la caixa. És això una invitació inútil perquè jo suposo que els abonats no seran tan egoistes, ni tan poc intel·ligents per a prestar suport a uns elements que en el concepte del que subscriu han comès un delict de lesa humanitat: no, no oferiran aquest suport tan contraproduent als seus interessos com

seria el no pagament, suport que donaria el punt de recolzament d'una monstruosa polonca... donant la clau a tots els possibles futurs conflictes d'aquesta índole. Alhora si que aquesta homes caps-calts els quedaria el problema plantejat de la següent manera, amb aquests punts precisos: Conflicte: Sabotatge: No pagament d'abonats.

Precisament, en el nostre humil entendre, l'abonat hauria de satisfer, amb més puntualitat i placidesa que mai, l'import dels rebuts demostrant així a aquests perturbadors del ritme ciutadà quan no de la vida, que no és amb actes de sabotatge que l'home ha d'aspirar a resoldre les qüestions produïdes.

Cloem aquestes ratlles amb la convicció absoluta que el ciutadà abonat no desdirà del grau de progrés que precisament suposa l'haver d'emprar el tel·lón.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Ens sorprendria més el contrari que els mateixos actes destructors.

Acaba de posar-se en venda el tomo VII de la traducció espanyola de la formosíssima

Història Universal

Dirigida per Walter Goetz

Pren: 60 pessetes

Subscripcions:

Llibreria Catalònia

17, PLAÇA DE CATALUNYA, 17

El Doctor Santiago Vivancos

(especialista en malalties dels nens), ha traslladat el seu domicili i consulta a Rambla de Catalunya, 114, principal.

Lithinés del Dr Gustin

CREATS FA CINQUANTA ANYS PER A REEMPLAÇAR TOTES LES AIGÜES MINERALS



L'alguia de la font brinda una sensació de frescor que aténua el rigor estival. El mateix efecte s'obté amb una collaredeta de "Sal de Fruita" ENO en un vas d'aigua freda. Apaga la set i dona a l'organisme una frescor deliciosa. No sols és refrescant, sense parió i de sabor agradabilíssim. Posseïx propietats laxants i purificadores que la fan indispensable a l'estiu per a regularitzar les funcions ensopides per la laxitud que produeix la calor. ENO és també, l'única beguda que uneix a les seves qualitats refrescants beneficisioses efectes per a la salut: estimula suauement l'organisme i purifica admirablement la sang.

Preu: 4'33
Flac doble: 7'50
(Moltos i moltes, incloues)

Comissionat: Francesc Boix
Corts Catalanes, núm. 713
Apartat núm. 608 - Barcelona



APAGA LA SET I REFRESCA LA SANG

VIDA SOCIAL

EL CONFLICTE DE LA METALLURGIA

Avui es decidirà si es va o no a la vaga

Albir al vespre es féu pública, pel Sindicat del ram de la Metallurgia, la nota que segueix:

"A todos los metalúrgicos: Teniendo en cuenta las negociaciones entabladas últimamente, este Comité aplaza el pero general anunciado para hoy, lunes, hasta mañana, martes, para dar tiempo a llegar o no a un acuerdo con la patronal; pero una vez pasado este término, llamamos a la publicidad el anunciado manifestamos, en el cual se señala la fecha del 21 para la huelga general, que tendrá efecto el martes, día 25 tal como se había señalado y en cuyo día todos los metalúrgicos cumplirán las órdenes que reciban de las respectivas comisiones de sección y barrio y se demostrará al elemento patronal, con esta actitud, que seguimos disueltos, caiga quien caiga, para la huelga a que se nos arrastra. La responsabilidad de lo que ocurra recae sobre el Fomento del Trabajo Nacional."

El Fomento del Trabajo Nacional, en un sol termini, un mes de jornal intere i dos mesos de multa, en els casos de multa i multa intere en els casos de multa i multa intere.

Almanaque de 50 per cent d'augment pel treball en hores extraordinàries, fins a 125 i 350 pessetes mensuals.

En el que es refereix a la dependència dels establiments de la venda a l'engros, es fixen salaris mínims per als dependents d'escritori, que varien entre 125 i 350 pessetes mensuals; per als mossos, entre 50 i 75 pessetes mensuals; i s'estableixen dependents, des dels 25 anys d'edat, un augment anual del 5 per cent, fins arribar a les 400 pessetes de mensualitat.

S'ha assenyalat un termini de trenta dies per a la contestació.

Milliores per a la dependència mercantil

La Secció Permanent d'Organització i Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, posa en coneixement dels

LES LLETRES

"La nímfa constant", de Margaret Kennedy, traducció de R. Tasis Marca

Deliciosa història! El lector burges — i fins proletari — es trobarà des de les primeres pàgines sumergit en un món nou, que li és desconegut: un món on no hi ha cap dels seus costums, on la seva moral és en fallida, on cap dels seus prejudicis no li serveix per a valorar els fets, els sentiments.

Exotisme? Cert que l'acció s'esdevé als Alps, a Londres, a Berlín. Però es podria esdevindre a un altre lloc qualsevol. La novel·la no és allò on la trobarà el lector burgès, el qual pot conèixer perfectament aquestes latituds. La novel·la és la de trobar-se amb una nova família d'artistes que no viu sinó per al seu art. De novel·les d'artistes — diuen potser — n'hi ha moltes. Poques vegades, però, s'haurà escrit tan subtilment la servitud de l'home a l'art.

El pare d'aquesta família ha estat un músic de geni. No s'ha preocupat de donar als seus fills cap mena d'educació, d'educació, llevat d'una sàlida preparació musical. Viven tots plegats com una colla d'esparracats, en un decorat pintoresc i bohemi. Quan aquests nois i noies eren petits, en contacte amb la vida burgesa, desconcertaven tothom amb llurs actituds imprevisibles. Però serà, sobretot, llur pròpia sensibilitat el que en portarà ferida. Si els nois són ben capaçs, menys encara són els capaçs de comprendre els altres. En ells, tot és instint i sensibilitat. En els altres, tot és precisió, ordre. Més, la llum entre uns i altres és el que produeix el drama. L'art és la sensibilitat al través de l'amor silenciosa d'una d'aquestes joves bohemies per a un artista, del qual més enamorada també una altra jove, la petita bohemia de la casa, és en silenci, amb una paraula exemplar constant, fins que la seva sensibilitat, sotmesa a masses proves, no pot més. És la víctima imolada a la doble incomprensió: a la de la moral i de l'ordre burgès, a la de la inconsciència i egoisme de l'artista.

Si en el drama principal de l'obra la víctima no és aquesta delicada bohemia, en altres drames que s'hi desenvolupen, a fer sensible el pensament de l'autor, la víctima en serà una donada i senyorejada burgesa, atreta, enlluernada per aquest món dels artistes, del qual cregeu, sense mesurar, que les seves forces, que podria desviatze l'egoisme i la misèria.

Car el que es proposa de mostrar l'autor és l'egoisme, més encara que de l'artista, de l'art: la necessitat biològica de l'artista de sacrificar l'hi tot: el benestar, la riquesa, el propi amor i la pròpia vida, i la dels altres. L'autor vol mostrar aquest excelsivisme monstruós que l'art reclama als seus elegits, per als quals esdevé una cosa que està per damunt de tot, i al costat del qual la mort, les privacions, el dolor mateix no són res.

Aquest sentiment de l'art no es concreta en una o dues figures del llibre, sinó que és una manera positiva o negativa, les amara, gairebé totes. És el clima moral en el qual minen, inconscientment, els personatges. Així mateix, l'obra no és pròpiament una història d'amor, una novel·la amb argument, sinó que són la suma de negatius, de contrarietats i d'encantaments dels personatges, el que fan la novel·la. L'autor ha sabut construir-la amb una aparent dispersió, però amb un ordre secret.

I és la diversitat d'aquests personatges, l'humor o la poesia amb què són descrits, i la seva varietat, que a desgrat d'una aparent lleugeresa poden qualificar de profunda, el que fa l'interès i l'interès del llibre.

I demanem llavors, car l'autor no es complau a carregar els tons, a dramatitzar amb excés. Li plauen els arguments aguts, els roses pàl·lids. La seva mateixa sensibilitat, li fa defugir la truculència.

Diríem que, com en les persones sensibles i tímides, la ganyota del dolor o d'amargura se li desferia amb un somriure. Però és precisament aquesta sensibilitat el que ha permès a l'autor de comprendre aquestes ànimes sorprenents, aquestes figures femenines una mica salvatges, completament amorals, però alhora plenes d'una tendresa i d'una abnegació devota fins a la mort.

Tasis i Marca ha traduït el llibre amb la competència que li és reconeguda. Potser hom voldria que, sobretot en els diàlegs, certes frases, sense dubte reveses a la traducció, tinguessin una construcció més maleable i natural. Però en canvi, de quines expressions ben trobades no hi ha! Altrament, ha sabut refer més a prop de la traducció, en aquests moments dramàtics asprors.

DOMENEC GUANSE

Informació universitària

L'ESCOLA D'ESTIU

inauguració de la darrera setmana

Unir al món al món d'actes de l'Escola d'Enginyers, se celebrà l'acte d'inauguració de la darrera setmana del curs d'estiu que amb tant d'èxit es va celebrant.

El senyor Martí i el conseller de Cultura senyor Ventura Gassol arribaren a dos quarts d'onze. No cal dir com foren rebuts. L'entusiasme és desbordant i durant molt llarga estona ressonaren els aplaudiments. El president de la Generalitat i el conseller de Cultura es traslladaren a la presència dels acompanyats per l'inspector cap de Primera Ensenyament, senyor Riera, el senyor Francesc Marroff, el professor de l'Institut Mossèn, de Girona, M. Bover, i els professors senyors Ferrer, Martí, Tàrrida, Miquel, Gali, Tria, Miquel, Rafel, Mateu, Martí, Ramon, Ramonell, Pompeu, Fàbregas i la segona directora Guàrdia.

El senyor Martí pronuncià breus paraules de salutació i exhibí tots els diplomes a cedir en la Generalitat. La qual — després de donar el diploma a cada un dels acompanyats — demanà de millores en l'ensenyament, per tal que així pogués amb més eficàcia formar les noves generacions.

Després del seu parlament el senyor Martí abandonà el saló. Fou acomiadat amb entusiasme i es reberen les oracions que s'havien cantat.

El senyor Gassol passà a ocupar la presidència i realitzà la paraula d'inauguració del curs d'estiu, senyor Martí, el qual havia estat al presència de la setmana final de l'ensenyament curs.

A continuació el professor senyor Albert Trias féu una interessant exposició dels mètodes actualment emprats per aconseguir que el noi assolís el màxim desenvolupament intel·lectual amb el mínim esforç, per tal de fer-lo agradable i interessant. També féu amb diversos



FIDEL SALVADOR DE VIDE / HI ENDE

INFORMACIO DE CATALUNYA

SITGES

Mentre dormien han estat oberts d'un robatori de joies

El xalet "Villa Mercè", de Sitges, situat al carrer de Guimerà, fou objecte d'un robatori de joies per valor d'unes 30.000 pessetes.

La sostracció va tenir lloc al mateix dormitori dels senyors Huguet, al qual van entrar els lladres pel balcó, sense que trobessin gran oposició, tota vegada que les persianes estaven ajustades.

La nit de dissabte, el senyor Huguet s'adormí, i en despertar s'adonà de la sostracció que d'una manera inconcebible hom li havia fet.

Una part dels efectes robats foren presos de la tauleta de nit que està col·locada entre els dos llits on dormia el matrimoni. Les joies de més valor robades, estaven en un armari que els lladres obrien utilitzant una clau que traguéren dels pantalons del senyor Huguet, els quals estaven damunt d'una cadira, a la vora del balcó per on entraren.

La clau no corresponia a l'armari en qüestió, ans a un moble del despatx del senyor Huguet, de Barcelona. Les joies estaven en el rellotx superior de l'armari.

Els senyors Huguet i totes les persones que han tingut coneixement d'aquest fet, no arriben a explicar-se la gesúdia dels lladres, els quals van haver de maniobrar bona estona a la mateixa cambra on dormien les víctimes del robatori.

A les persianes van quedar senyals molt marcades de les mans dels lladres.

El senyor Huguet va presentar la corresponent denúncia davant el jutjat municipal de Sitges, el qual en donà compte a la Direcció Superior de Policia, on han estat dictades ordres per procedir a la captura dels autors i ocupació dels objectes robats.

AMB ANTIFACEDÓ GENERAL, aconseguint, ho és la Cooperativa Elèctrica.

Trasllat el costum tradicional del dia de la Mare de Déu d'Agost no fou treta processionalment la litèra de l'Ajuntament, obra del mestre escultor Benifich, propietat de la família Coll de Romero.

GIRONA

La crisi de treball :: Concurs d'urset

L'Ajuntament d'Agullana ha solucionat la crisi de treball posant-se d'acord amb els propietaris d'aquell terme municipal per tal que donin feina als obrers que estan parats, i arreglin les carreteres i camins vinals, on ja han trobat ocupació una vintena de treballadors.

L'Ajuntament ha obert un concurs per a proveir quatre places d'obres jardiners destinats als treballs de jardineria de la nostra ciutat.

La Joventut Republicana d'aquesta ciutat ha organitzat un curs de Gramàtica Catalana, que s'inaugurarà el dia 15 de setembre vinent.

SANT FELIU DE GUIXOLS

A Sant Feliu, dissabte passat, diada de Nostra Dona, va fer-se una recepta a profit de la Creu Roja local.

Es recolliren 414'60 pessetes.

Les receptadores foren les senyores Remei Rius, Elisa Prats, Anna Malaré, Mercè Sánchez, Adelaida Sánchez, Roseta Delas, Carme Ribes, Dolores Pedrosa, Margalida Cases, Concepció Regidor i les noies Roseta Mitja, Mercè Dabó i Carme Cases.

Com en els millors temps de la diada, circulen pels carrers gossos indocuments, captaires transeünts i els pudents carros d'escombries a l'hora que pica més el sol.

Hem visitat aquesta setmana l'antic Alborg infantil que té la nostra ciutat.

L'establiment té una vergonya al front, que vol ésser un rètol.

Les parets d'entrada són greixoses i la porta té un pam de llet.

L'aire i la llum són insuficients, i el local no té pati d'esbarjo.

En aquestes condicions ningú no podrà dubtar que aquells llegendes fills de treballadors han de pujar forçosament més robustos que Uzuquid.

Dimecres passat va suïcidar-se al seu domicili, Campanera, 6, Toleo Dorca Roig, de 62 anys, vidu, natural de Llagostera.

Duans passat, en baixar prop de Llagostera de l'autobús de la Companyia Ribot, Font i Artigues, en el qual presta servei, tingué la desgràcia de topar amb un arbre el cobrador de la dita Companyia, conegut per Gaspar, d'uns 28 anys, casat, vet del Palafrugell.

Ingressà a l'Hospital guixolenc, on fou degudament atès. Col·laborarà el seu promptuari.

La Comissió Delegada a Girona del Govern de la Generalitat de Catalunya, ha dis-

La festa d'aviació d'ahir a Sitges

Xuclà, Barrera i Guítian, vencedors

Oliveres de la Riva, col·laborador eficaç

Tal com estava anunciat, diumenge passat a la tarda se celebrà la festa d'aviació organitzada per l'Aero Club de Catalunya conjuntament amb el Comitè d'Attractió de Forasters de Sitges i amb la cooperació de l'Aeròdrom Canadès. El dia, que tot el matí es presentava una mica ennuvolat i amb afluència de pluja, s'asserenà i va oferir una tarda esplèndida molt favorable a l'espectacularitat del festival.

El públic acudí en quantitat inesperada, i no solament omplí les tribunes, sinó que exaurides les entrades generà l'escapament profusament dels turcs i marges que voren l'Autòdrom. Com que el camp d'aterratge està encerclat per la pista dels cotxes, el camp es veié lliure tothora del públic, que en altres camps d'aviació no ha perdut encara el costum d'envair l'àrea de moviment dels avions. Aquesta circumstància facilità en gran manera l'organització, que fou impecable i que va permetre un desenvolupament sense dificultats del festival.

Es veient que tots els concursos d'aviació que d'una manera continuada s'han vingut efectuant fins ara pels elements de l'aviació catalana han estat fructuosos i han contribuït a l'educació d'un públic desmenjat i recelós en els primers temps. Totes les previsions s'han realitzat, i avui podem disposar d'un públic pla d'interès, i el que és millor, suficientment intel·ligent per a valorar les exhibicions aeronàutiques. Una vegada aconseguit aquest resultat, cal a tot hom extremar més que mai la cura i la preparació de reunions d'aquest ordre, puix que s'ha de tenir ben present que en aviació la més petita fallida d'un instant fa retrocedir l'esperit del públic a distàncies que reclamen molt de temps i molt d'efort per venenir-ne.

Començà el festival amb un llançament d'exhibició amb el planador de l'Aero Club Barcelona, que pilotat per A. Armangué efectuà un bonic planeu, que va ésser justament aplaudit.

A continuació es va celebrar la prova de destrucció de globus, la qual, com sempre, retingué l'atenció del públic. Nosaltres aconsellem l'ús de globus de volum superior, per tal que tant el públic com els pilots els poguessin seguir, i a vegades més íntims, perquè el primer contacte amb l'avió és rebent-les. Tampoc no seria una mica d'història, si no s'elevissin tan de pressa i que la destrucció s'efectués més a prop dels espectadors. Prengueren part a la prova els pilots Canadès i Careres, de l'Escola d'Aviació Barcelona, i els senyors Barrera, Pineda i Guítian, de l'Aeròdrom Naval. Careres, Barrera i Pineda destruïren tres dels quatre globus que els tocareu; els altres pilots només en rebentaren dos en els cinc minuts de que disposaven.

Seguidament s'efectuà la prova d'acrobàcia, en la qual prengueren part Canadès, Xuclà, Careres, Barrera i Pineda. Canadès sortí amb una "borrateria" raó de terra que demanava una mà molt hàbil i un domini perfecte de l'aparell, i es distingí en l'aire per la traça a portar l'avió frenadíssim, lliurement penjat, gairebé immòbil. Xuclà, que presentava la seductora aviació de C. A. S. A., en féu una demostració completa i efectuà els millors "loopings" de la tarda. Careres també executà "loopings" i altres figures, que foren molt aplaudides. Barrera i Pineda compliren també com a bons, el primer tripulant la Moti-Gipsy del pilot civil Wilfred Ricard, i el segon amb un Avro d'escola, amb el qual realitzà una caiguda de la fulla realment espectacular. Majaurament, com que deia passatger i el reglament no ho permetia, no es va poder classificar.

Per acabar la festa es corregué el match coxe-avió que tanta expectació havia desvetllat i que com es pogué veure era ben justificada. Després d'una volta fallida per haver-se ensorrat el sient del coxe i una vegada avariada l'avaria, es donà definitivament la sortida al Bugatti dos litres, conduït pel seu propietari Oliveres de la Riva, el qual fou seguit a cinquanta metres pel Loring-Elizalde, pilotat per Guítian.

La lluita, que era de deu voltes, mantingué continuament l'emoció del públic. Per un costat el Bugatti, rodant amb tota la velocitat que permetia l'estat de la pista, mantenint una marxa regular i vivíssima; per altra banda Guítian, procurant lluitar contra el vent quant anava per un costat de la pista i l'endarrerir respecte del coxe i aprofitant-lo per guanyar el terreny perdut en passar davant de les tribunes i sempre volant estretament, damunt de la cinta de l'autòdrom. L'avió que volia a una alçada de quinze a vint metres damunt del coxe, arribà una mica només abans que Oliveres a la meta i s'aturà a la prova, que va ésser enormement espectacular, a 145 quilòmetres per hora per terme mig. A continuació Canadès, Xuclà i Careres efectuaren nombrosos vols de bateig.

Al festival hi prengueren part els següents avions: un avió-escola de l'Aeròdrom Naval; una Moti-Gipsy, propietat del senyor Wilfred Ricard; tres avions de l'Aeròdrom Canadès; un Avro, un Moth i un Romeo; i un avió presentat per C. A. S. A., tots ells pilotats pels elements de l'Escola d'Aviació Barcelona.

L'Aeròdrom Naval presentava un altre avió-escola, però en arribar al matí, tripulat pel pilot Josep M. Calvar, en efectuà una barrina baixíssima, no en pogué atir i s'establí contra terra. El material va quedar inservible i el pilot lliés miraculosament.

Els resultats tècnics són els següents:

Primera prova: Exhibició de vol a vela en el planador de l'Aero Club Barcelona, pel pilot senyor Antoni Armangué. Li fou adjudicat el premi de cooperació copa "El Retiro".

Segona prova: Caga i destrucció de globus. Participaren els pilots Pineda, Careres, Guítian, i Ricard. Canadès. La classificació fou la següent:

1. Josep Maria Barrera, amb Gipsy-Moth, 3 globus en 1 m. 05 s. (Copa "Hoteles y Playas del Mediterráneo").

2. Josep Maria Careres, amb Cirrus-Moth, 3 globus en 1 m. 35 s. (Copa "El Prado").

3. Francesc Pineda, amb Avro-Glerget, 3 globus en 2 m. 30 s.

4. Antoni Guítian, amb Loring-Elizalde, 2 globus en 8 s.

5. Josep Canadès, amb Cirrus-Avian, 1 globus en 10 s.

Terçera prova: Acrobàcia. Ultra Francesc Pineda, el qual prengué part en la prova fora de concurs, participaren els pilots Xuclà, Canadès, Careres i Barrera.

La classificació establerta fou: Fora de concurs: Francesc Pineda (Primer Aero Club de Catalunya), Avro.

1. Guillem Xuclà, amb Gipsy-C. A. S. A. (Copa Attractió de Forasters).

2. Josep Maria Careres, amb Fiat-Romeo (Copa Pavelló de Mar).

3. Josep Maria Barrera, amb Gipsy-Moth.

4. Josep Canadès, amb Cirrus-Avian.

Match repte de velocitat entre Guillem Oliveres de la Riva, conduint un automòbil Bugatti, i Antoni Guítian, pilotant avióeta Loring-Elizalde, de l'Aero Club de Catalunya, sobre 20 quilòmetres.

Resultat: Vencedor Antoni Guítian, a 145 quilòmetres per hora de promedi (Copa Ajuntament de Sitges).

A 50 metres, Guillem Oliveres (Copa Penya Rhin).

La dona, la moda i la llar

GUIA DE BELLESA

L'ondulació dura molt si s'humiteja el cabell amb una loció que pot preparar-se a casa mateixa amb: 250 grams d'aigua calenta, 15 grams de bauxita i mig gram de goma d'Àràbia. Es pot perfumar amb qualsevol essència.

Pot evitar-se la caiguda de les pestanyes amb aquesta pomada: dos grams de vaselina, dos d'oli de ricí, mig d'acid gàlic i quatre gotes d'aigua de lavanda.

Es poden apimar els braços i les cames fent massatge amb una crema reductora composta de: trenta grams de vaselina, mig gram de iode metàlic, mig gram de soda vòmica, i cinc gotes d'essència de bergamota.

CONEXIMENTS UTILS

Les taques dels guisats gratats, salsses, etc., desapareixen molt fàcilment. La manera més racional de treure-les és recobrir-les amb oli d'eucaliptus i després rentar bé la tela.

Les taques de xocolata en tela que no es poden rentar fàcilment, es poden treure amb un drapet moll d'una barreja d'esperit de vi de cremar i unes gotes d'amoniac.

Les taques de sang o d'ou, cal rentar-les primer amb aigua freda i després amb calenta. Quan es tracta de teles que no poden anar al lleixiu, la mica de laca que queda es pot treure amb aigua oxigenada.

La clara d'ou és un bon remei per a les cremades, quan no s'hi de molta importància.

ADVERTIMENT

Advertir a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que tenen en veu que els originals han de arribar a la Redacció. Corts Catalanes, 550, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari "Barbà", el 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

INFORMACIO ESTRANGERA

L'A CRISI ANGLESA

MacDonald no ha pogut obtenir l'adhesió del Consell general de les Trade Unions al pla d'ajustament que s'havia concebut per a atenuar els efectes de la crisi econòmica de la Gran Bretanya. Com ja era de preveure, els representants dels Sindicats obrers no s'han atingut a la disminució dels passaments als sense feina. Han declarat que l'única cosa que ells podien fer era sotmetre la proposta del Govern al Congrés que les Trade Unions han de celebrar a Bristol el dia 7 de setembre vinent. Però si és possible d'establir tants dies per a resoldre l'important problema, ni hi ha cap esperança que els congressistes de Bristol acceptin allò que el Consell general ja ha rebutjat.

L'actitud dels trade-unions ha fet insostenible la situació del Govern MacDonald. La crisi anglesa s'orienta decididament cap a la formació d'un Govern nacional. En virtut, la proposta d'economia que el leader laborista preconitzava té tots els caràcters d'una solidaritat o cooperació de tots els partits i de totes les classes socials d'Anglaterra. Per arribar a la solució necessària en les economies d'home al proletariat la reducció dels passaments per manca de treball; als liberals, el sacrifici de l'altre costat de la moneda acceptant un dret de dues del 10 per cent sobre els productes manufacturats, i als conservadors la creació de nous impostos sobre els colors mobiliars.

Els conservadors, per l'altre de Baldwin i Chamberlain, s'han mostrat disposats a acceptar els nous impostos amb la condició que els obrers acceptessin la reducció de les despeses socials.

Els liberals ja no estaven tan ben disposats a donar l'home consentiment al proteccionisme, ni que fos en la forma que se'ls oferia. — Socios del Círculo de Labradors: Joaquín Abarrue, Francisco Ruiz Martínez, Guillermo Manuel Delgado i Manuel González Parejo.

El Sr. Alcalá Zamora no vol ésser President de la República

Madrid, 24. — "El Heraldo de Madrid" publica el següent solt: "Hasta nosotros llega, de fuente autorizada, la noticia de que don Antonio Alcalá Zamora pedirá a sus amigos que en manera alguna le voten para la presidencia de la República. En esta decisión no ha influido para nada su última intervención parlamentaria, con motivo de las responsabilidades, ni las derivaciones a que pudo dar lugar. El señor Alcalá Zamora, que antes de la apertura del Parlamento se consideraba, y con él la inmensa mayoría del país, fuerte candidato para la más alta magistratura de la nación, ha cambiado súbitamente de opinión, y quiere no ser alicón a esta mudanza familiar y amigos íntimos. La razón más destacada de esto podría ser que el señor Alcalá Zamora se considera con vigor y juventud para intervenir en la gobernación del país desde puesto de mayor actividad que la presidencia de la República, la cual, junto al gran honor, lleva aparejado un apartamiento del dinamismo político y parlamentario que se atribuye a la jefatura del Gobierno."

El senyor Maura es retirará quan hagi estat elegit el President de la República.

Madrid, 24. — Un redactor de "La Voz" ha celebrat un entrevista amb el senyor Maura. Comença dient que ha estat l'últim ministre important d'aquest Govern, però que això no l'ha apartat un mil·límetre del que ell creu el seu deure.

Les masses — afegeix — sempre són apassionades i parcial. Un cas clar és el del ministre d'Instrucció, puix que ell que era un dels més populars i simpàtics a l'opinió, avui és el blanc de les iras i crítiques. Jo asseguro que l'actitud de Maura ha estat admirable, honesta i resnyada.

Afegeix que la massa neura és la que ha portat la República i a aquesta a la que cal fer desmentir i atenuar a l'activitat del poble.

Ningú no s'ha acostat al seu ministeri a demanar res a la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

ma modesta que es proposava; però, si no hi hagués d'altres obstacles al pla, no és de creure que aquest hagués fracassat per culpa dels liberals.

Són, doncs, els obrers de les Trade Unions els qui han tirat a terra el pla de MacDonald i del subcomitè ministerial d'economia. No cal estranyar-ho. És perfectament comprensible, no ja solament des del punt de mira de classe, sinó també en l'aspecte psicològic, que els obrers britànics, o l'ur majoria, creguin que el proletariat, disposat de riquesa, no ha de contribuir als sacrificis per a l'ajustament del pressupost i per a la salvació de l'economia britànica. Aquesta part de la proposta havia d'ésser per força impopular. Si MacDonald l'hagués sostinguda davant la Cambra dels Comuns, s'haurien oposat més de 100 diputats dels 286 amb què el Labour Party hi compta, o sigui els qui estan lligats directament amb els Sindicats o Trade Unions.

L'actitud de MacDonald en formular la seva proposta i en accedir finalment, segons sembla, a la formació d'un Govern nacional, demostra la gravetat de la situació econòmica de la Gran Bretanya, situació que exigeix resolucions extraordinàries i urgents. Fins ara els anglesos han fet el coratge, però el subcomitè no han tingut altre remei sinó confessar la realitat i recórrer als mitjans propis dels moments de perill. La decadència d'Anglaterra de vint anys ençà, apareix ara en un grau d'evolució força avançat. — A.

A L'ARGENTINA

El vaixell "Ingrid" ha travessat l'Atlàntic

Buenos Aires, 24. — Una gran gentada acudí ahir al moll a esperar l'arribada de la petita embarcació a vela "Ingrid", que sortí d'Anglaterra el dia 30 de març i ha fet la travessia de l'Atlàntic. Portava per tripulant els estudiants argentins Escarza, Lloren, de la Serna i Comperoull. Aquest darrer hagué de desembarcar a Rio Janeiro i fou substituït pel seu company Castellan.

La multitud, a pesar del mal temps, té una rebuda entusiàstica als abnegats esportistes. — Fabra.

EL "DO-X"

La ruta de tornada a Europa

Miami (Florida, E.E.UU.), 24. — Els oficials de l'hidroavió "DO-X" han dit que tornaran a Europa seguint la via Terranova, Açores, Espanya. Anglaterra i tornada a la seva base a Alemanya. — Fabra.

TERRATREMOLS

Un seisme

Moscu, 24. — Diu l'agència Tass que l'estació sísmològica de Pélouso ha registrat un violent terratrèmol que se suposa produït a Pamir.

A L'INDIA

Les negociacions de Gandhi i el virrei

Bombai, 24. — Gandhi ha reprès les negociacions amb el virrei, amb el qual conferenciarà demà.

Sembla que momentàniament existeixi la possibilitat que Gandhi assisteixi a la Conferència sobre la Tarda Redona, i hom creu que la seva actitud ha sofert la influència de la crisi política anglesa. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Curiosa estadística sobre la criminalitat

Washington, 24. — La comissió Wickersham ha fet públic el seu informe sobre la criminalitat als Estats Units.

En "El diari" que les persones d'origen estranger fan menys crims que les que són nascuts a Nord-Amèrica i es recomana que en el sector de la política social s'immigració pot determinar-se amb la seguretat de que és absolutament fals, com s'havia pretès fer creure, que els estrangers són els que fan major nombre de delictes en el país. — Fabra.

LA CRISI MINISTERIAL HONGARESA

Ha quedat resolta

Budapest, 24. — El nou gabinet hongarès ha quedat format de la manera següent: President del Consell i Ministre de l'Interior: Károlyi. Afers Estrangers: Makó. Comerç i Indústria: Bethlen. Agricultura: Károlyi. Cultura i Seguretat: Dr. Finsz. Ministeri del poble i benestar: Dr. Finsz. Agricultura: Bethlen. Defensa Nacional: Gombosi. Justícia: Károlyi. — Fabra.

LA SITUACIO POLITICA A ANGLATERRA

El Govern laborista ha presentat la dimissió. — Per primera vegada després de la Guerra Gran es va a la formació d'un Gabinet Nacional. — Aquest serà presidit pel cap laborista, senyor MacDonald. — Sembla que el senyor MacDonald haurà d'abandonar la jefatura del partit laborista

Esdeveniments poc freqüents i consultes abundoses

Londres, 24. — Tota l'atenció del país està concentrada en la situació política que s'atravessa i la gravetat de la qual es reconeix unànimement per tots els sectors. El que no és freqüent en la vida anglesa, pot dir-se que aquest matí no hi ha hagut "week end" i que quasi no s'ha prestat atenció als esdeveniments propis del dissabte ni a les sortides i petites festes que entren en les costums de tot bon anglès.

El rei Jordi V arribà ahir, diumenge, al matí, i immediatament fou informat dels darrers esdeveniments. A les 10'20 entrà MacDonald a la cambra regie, de la qual en sortia una hora més tard.

A la Presidència facilitaren el següent comunicat de l'entrevista entre el rei i el primer ministre:

"Per consell del primer ministre, el rei ha demanat als senyors Stanley Baldwin i a Sir Derbert Samuel d'anar a veure'l perquè S. M. desitjava conèixer de sa pròpia boca la posició de llurs respectius partits."

En efecte, al cap de poca estona desfilaren pel Palau Reial els caps liberals i conservadors.

Els cicles polítics s'interpreta generalment en que aquestes entrevistes tenen per objecte logar el que el Govern ja ha tractat d'obtenir, o sigui un acord entre els tres partits sobre una política comú que pugui fer front a la crisi actual.

Per altra part s'annuncia que el senyor Baldwin seguirà les consultes amb el seu partit i és possible que fins que tingui una entrevista amb MacDonald abans de decidir amb els seus amics, l'actitud definitiva que adoptarà el partit conservador respecte al projecte del govern per a fer front al déficit en el pressupost. — Fabra.

Hom creu que es formarà un gabinet nacional

Londres, 24. — Una nota de l'agència Reuters facilitada aquest matí diu saber que el resultat de les converses entre els caps dels partits polítics serà la formació d'un gabinet nacional ja que el ministre laborista demana. — Fabra.

Reunió del gabinet i els caps dels partits polítics

Londres, 24. — A les deu d'aquest matí han anat al Palau els senyors Samuel, MacDonald i Baldwin.

Al migdia es reunirà el Gabinet, però abans els líders dels tres partits celebraran una conferència, el resultat de la qual serà el punt de partida de la determinació que es prengui. — Fabra.

Les Trade Unions mantenen els acords de l'assemblea de Bristol

Londres, 24. — El president dels "trade-unions", Sr. Arthur Haysday, declarà ahir davant els periodistes que el Congrés es mantenia en la seva posició i que no hi havia motius per a alterar els acords presos en l'assemblea de Bristol. — Fabra.

El gabinet probable

Londres, 24. — Es preveu que el nou Gabinet haurà de tenir els senyors MacDonald, Thomas, Samuel, Stanley, Baldwin, Neville Chamberlain i Samuel Hoare.

Quant al Sr. Lloyd George, hom creu que el seu delicat estat de salut li impedirà encetar-se de cap ministeri.

El fet que els liberals mantinguin representats al nou Gabinet es considera com una seguretat que els drets del deu per cent sobre les importacions no tinguin en el programa del Govern nacional. — Fabra.

Londres, 24. — S'annuncia oficialment la formació d'un Govern nacional de totes les forces polítiques i que presidirà el Sr. MacDonald. — Fabra.

Els laboristes contraris al projecte MacDonald

Londres, 24. — Els nous membres del Gabinet laborista que, segons s'assegura, s'han mostrat contraris al projecte del Sr. MacDonald, referent a la reducció de les subvencions destinades als serveis socials, són els senyors Henderson, Graham, Alexander, Greenwood, Johnson, Atkinson, Adamson, Clynes i Lansbury. — Fabra.

Entrevistes de les quals no s'han donat referències

Londres, 24. — Malgrat la reserva mantinguda, se sap que ahir el senyor MacDonald tornà a ésser rebut pel rei Jordi i que l'entrevista durà mitja hora. A les quatre hores el primer laborista sostingué una entrevista amb el cap dels liberals, i a les 11'30 de la nit s'entrevistà amb Baldwin. No es donà cap referència d'aquestes converses. — Fabra.

La dimissió del Govern s'ha fet pública

Londres, 24. — A dos quarts de dotze d'aquest matí s'ha fet pública la notícia de la dimissió del Govern MacDonald. — Fabra.

Es presa en consideració la idea de formar un Govern nacional

Londres, 24. — El rei ha rebut aquest matí els Srs. MacDonald, Baldwin i Herbert Samuel.

En acabar la reunió fou facilitada al Palau de Buckingham la nota següent:

S. M. ha convocat al Palau de Buckingham els senyors MacDonald, Baldwin i Samuel per a aquest matí. Ha estat presa en consideració la idea de constituir un Govern nacional.

Posteriorment es facilitarà una declaració més àmplia. — Fabra.

Ministres probables

Londres, 24. — S'annuncia que el Sr. Baldwin i els altres caps de l'oposició han decidit entrar a formar part del Govern nacional.

Per a formar part del nou Govern es parla, entre altres personalitats, dels senyors Austen Chamberlain, Neville Chamberlain, Lord Reading i MacLean. — Fabra.

Hom creu que MacDonald abandonarà la jefatura del partit laborista

Londres, 24. — En els cicles laboristes, en comentar els esdeveniments polítics que es descabellen aquests dies, hom assegurava avui que el nou paper que el Sr. MacDonald ha d'exercir al cap del nou Govern que es tracta de formar el separarà probablement de la jefatura permanent del partit laborista. — Fabra.

Es creu que MacDonald ha presentat la llista del Govern nou

Londres, 24. — Després d'una entrevista amb el rei que ha durat vint minuts, el Sr. MacDonald ha tornat a Downing Street, i ha manifestat als periodistes que l'esperaven que tot marxava molt bé.

Hom creu saber que el senyor MacDonald ha sotmès al monarca la llista del nou Govern. — Fabra.

El rei ha encarregat a MacDonald la formació del nou Govern

Londres (urgent), 24. — El rei ha encarregat aquesta tarda al senyor MacDonald la missió de formar un Govern nacional.

El Sr. MacDonald ha acceptat i ha complert la cerimònia de besamanos, que seguirà al nomenament de Primer Ministre. — Fabra.

Sembla que MacDonald ha sotmès al poder moderador la llista del Govern nou

Londres (urgent), 24. — El primer ministre, senyor MacDonald, ha arribat al palau de Buckingham a les 4'12 de la tarda. Immediatament ha estat rebut pel rei, al qual semblava que li agradava la llista de ministres del nou Govern.

El senyor MacDonald ha sortit a les 4'30 del pla i de seguida s'ha dirigit a Downing Street, on l'esperaven el senyor Neville Chamberlain. — Fabra.

La representació de cada partit al Govern nacional, que hom creu transitori

Londres, 24. — Els senyors Baldwin, Neville Chamberlain i Herbert Samuel han conferenciat aquesta tarda amb el senyor MacDonald.

En acabar la conferència el senyor MacDonald ha declarat que la crisi estava acabada.

Segons les darreres previsions, el Govern nacional comprendrà dotze membres.

Els laboristes estaran representats especialment pels senyors MacDonald, Snowden i Thomas i probablement per Lord Stanley; els conservadors, pels senyors Baldwin, Samuel Hoare i Chamberlain.

Herbert Samuel serà el representant principal del Partit Liberal, perquè el senyor Lloyd George no està encara en condicions de prendre part en la vida política.

La notícia de la crisi ha causat a Londres vivíssima impressió i l'opinió pública ha acollit amb complaença el projecte de constituir un Govern nacional per remejar la situació.

Segons l'Agència Reuters, circula el rumor en alguns centres polítics que el Gabinet d'Unió nacional no ocuparà el Poder més que un període determinat, a fi de decidir les mesures encaminades a col·locar les finances nacionals sobre una base sòlida.

Se suposa que la vida del nou Govern no serà llarga i que les eleccions generals tindran lloc dintre dels sis primers mesos. — Fabra.

LA CRISI ECONOMICA A ALEMANYA

El Govern del Reich autoritza als Estats la reducció de despeses

Berlin, 24. — El Govern del Reich ha posat a la signatura del mariscal Hindenburg un decret llei pel qual s'autoritza als Govern dels diversos Estats perquè puguin prendre les ordenances necessàries, encara que sigui derogant les lleis vigents, per a imposar reduccions als seus actuals pressupostos de despeses. — Fabra.

L'actitud dels alemanys del Sud

Munic, 24. — El president del Consell bavarès, senyor Held, ha dit que s'oposaria al projecte de reforma administrativa del Reich, per entendre que amb això es volia assegurar excessivament el predominí de Prússia.

Els alemanys del Sud ens oposarem per tots els mitjans legals al dit projecte. — Fabra.

El Danat Bank ha acomiadat 150 funcionaris

Berlin, 24. — El Danat Bank ha rescindit el contracte que tenia establert amb 150 funcionaris de la seva Central de Berlín.

S'annuncia que per al primer d'octubre farà el mateix amb 1.500 funcionaris. — Fabra.

A XINA

La tràgica situació dels damnificats d'Hankou

Hankou, 24. — Les inundacions han pres proporcions cada vegada més alarmants. L'aigua ha arribat a assolir a Hankou el nivell de 53 peus i mig, al qual no havia arribat mai. Malgrat els grans esforços, s'han trencat els dios a diferents indrets i les concessions estrangeres estan també inundades.

La situació dels nombrosos refugiats és molt precària i el seu proveïment es fa amb moltes dificultats.

Milers de cadàvers suren per damunt de les grans extensions de terreny inundat i els sofriments dels refugiats són indescriptibles. Degut a la febre, a la disenteria i a l'aigua podrida que beuen, els seus membres s'inflen horriblement i donen una sensació d'horror a tothom que presència les escenes de desesperació que es veuen a cada moment. — Fabra.

Els cantonesos han declarat el boicot a les mercaderies alemanyes, per haver Alemanya ajudat a Xang-Kai-Sec

Canton, 24. — En una reunió plenària celebrada pel Comitè local del Kuomintang s'ha aprovat una resolució demanant la declaració del boicot contra les mercaderies alemanyes amb el pretext que un vaixell alemany ha portat un carregament d'armes i municions per valor de vuit milions de dòlars amb destinació a les tropes de Xang-Kai-Sec.

S'acusa també a Alemanya d'haver facilitat al generalíssim un "planer" d'instructors militars per tal d'ensenyar les "tropes de Nankin" en l'ús dels gasos asfixiants, que després empraran en la seva lluita contra Canton. — Fabra.

El senyor Maura es retirará quan hagi estat elegit el President de la República

Madrid, 24. — Un redactor de "La Voz" ha celebrat un entrevista amb el senyor Maura. Comença dient que ha estat l'últim ministre important d'aquest Govern, però que això no l'ha apartat un mil·límetre del que ell creu el seu deure.

Les masses — afegeix — sempre són apassionades i parcial. Un cas clar és el del ministre d'Instrucció, puix que ell que era un dels més populars i simpàtics a l'opinió, avui és el blanc de les iras i crítiques. Jo asseguro que l'actitud de Maura ha estat admirable, honesta i resnyada.

Afegeix que la massa neura és la que ha portat la República i a aquesta a la que cal fer desmentir i atenuar a l'activitat del poble.

Ningú no s'ha acostat al seu ministeri a demanar res a la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

El dia que s'elegirà president de la República — acaba dient el senyor Maura — me'n aniré a casa meua i tornaré a l'advocacia i emmentaré la creia per a buscar, tranquil·litat aquesta massa neura i demanar-los que es liberalitzin perquè estimin i protegeixin la República.

La dolor més gran — afegeix — que he sofert d'ençà que governo ha estat la creia dels convenis i de les llibertats.

clonaris de les seves sucursals. — Fabra.

Els deutes dels Estats i dels Municipis

Berlin, 24. — L'Agència Conting publica una nota oficiosa dient que el decret encaminat a equilibrar els pressupostos dels Estats particulars i dels Municipis, la publicació del qual fou decidida ahir pel Govern del Reich, no serà promulgat sinó a mitjan setmana entrant.

Segons dades sobre les quals basa el Govern la seva decisió, el deute dels Estats i dels Ajuntaments puja a 1.250 milions de marcs. — Fabra.

La circulació fiduciària

Berlin, 24. — La garantia or de les divises del Reichsbank ha assolit el 40 % de la circulació fiduciària, la qual xifra és la que està expressament fixada en els Estatuts del dit establiment de crèdit. — Fabra.

La protecció del Dresdner Bank

Berlin, 24. — Continuant la sèrie d'intervencions a favor dels establiments financers amenaçats per la crisi, el Govern acaba de concedir al Dresdner Bank un nou anticip de 90 milions de marcs en bons del Tresor. — Fabra.

SUBSCRIVIU-VOS A LA PUBLICITAT

REVISTA DE CATALUNYA

ADMINISTRACIO: KALLORCA, 410 BARCELONA

Preus de subscripció.

Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.

BUTLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom: _____

Adreça: _____

Població: _____

Cobrament per * _____ a _____

(Signatura)

Indiqui el dia d'enviar per correu a per subscripció

BORSA I FINANCES

DESTRUCCIO DE PRODUCTES

Com a remei heroic, davant la baixa indeturable dels preus, solament se sent parlar de reduccions de la productivitat de moltes matèries primes i de destruccions parcials de les col·lites o retallament forçat per l'esdevenidor de les àrees cultivades, quan es tracta de productes agrícoles, el volum dels quals no es pot conèixer fins que ha acabat la recol·lecció. Fa tristesa veure fotografies d'ingents quantitats de cafè o de sucre cremades o llançades a mar, però no hi ha altre remei que fer-ho per veure d'actuar una reacció damunt els preus. És clar que això proporciona arguments fàcils per als enemics del règim de capitalisme privat, els quals al·leguen que tal destrucció de riquesa no fóra possible en una economia dirigida. Aquests arguments són molt senzills d'exposar, però difícils de demostrar perquè, aducint suposats que els homes s'acostessin als àngels, fent possibles els ideals de Federació universal, no estem gaire segurs que fos possible d'evitar aquests desigualtats periòdiques entre les forces de producció i les de consum. Caldria, per assegurar una distribució uniforme, que tots els països, tant els avançats com els endarrerrats, es comprometessin a mantenir l'"statu quo" actual; caldria que la població creixés en tots els de la mateixa manera i que totes les races adquirissin les mateixes qualitats. Els països industrials no voldrien que els agrícoles muntessin fàbriques i aquests no podrien adquirir manufactures, sinó augmentant

els preus dels productes de la terra i quan la col·lita fos massa abundant, haurien de reservar-ne una part per a evitar que els preus davallassin massa. I si els preus tenen tendència a baixar, i venia una altra col·lita excepcional, no quedaria altre remei que destruir-la. Dins un país, amb fronteres tancades, es pot fer el que es vulgui, però és difícil dirigir al mateix temps les economies de dos o tres països d'interessos divergents.

Aquesta destrucció de riquesa no és tan trágica com sembla si pensem que pot deturar la baixa de preus o iniciar la reacció, amb la qual s'asseguraria el pa dels obrers que treballen en aquelles activitats que, avui per avui, són improductives per al que s'hi dedica, o potser encara, li representen una pèrdua. I si fos l'Estat l'empresari, la pèrdua la sofriria la col·lectivitat, la qual faria minvar el poder de compra del país, a no ésser que tothom s'avingués a tenir un salari d'estira i a l'única segons les col·lites fossin bones o dolentes. Hi ha qui diu que en comptes de destruir-ho, valdria més donar-ho. El que passaria és el que es vol evitar, o sigui, la persistència de la crisi agrícola que és la causa immediata de la crisi industrial. I nosaltres creiem que cap ànima industrial dubitaria entre tenir uns quilos més de cafè a quedar-se sense feina o treballar i que el vagin cremant.

Els problemes econòmics no són tan fàcils com pot semblar a primera vista.

BORSA DE BARCELONA

La situació a mica delicada del País Basc ha influït desfavorablement en el mercat bursàtil, sobretot en anunciar que s'hi celebraran les maniobres militars. Això ha fet continuar la reacció a la baixa, que continua essent, però, moderada. Pesa també la pressa d'alguns en cobrir les operacions abans del fi de mes. Les variacions ocorregudes respecte a la tancada anterior han estat les següents:

Valors	Dia 24	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	3970	6190	-220
Alacant	4425	4575	-150
Colonial	5850	6250	-400
Aigües	140	14050	-350
Rif	60	6250	-250
Ford	184	193	-9
Montserrats	32	3325	-125
Petrolis	520	525	-5
Felgueres	66	67	-1

Les obligacions, en general, es mantenen fermes, tornant, però, a disminuir els Ajuntaments.

Els canvis estrangers milloren una mica.

Canvis operats en la sessió oficial de Borsa entre socis del Mercat Lliure de Valors, sota el control de l'Interventor de l'Estat

Nord, 60/90-39/55-59/70; Alacant, 45/00-44/25; Ford, 185-182-181-184; Petrolis, 512-510; Colonial, 6125-58-00-58/50; Rif, 60/00; Catalunya, 10/00; Montserrats, 32-00-32/50-31/75-32/00; Aigües, 140/75-145-50-146/00; Filipines, 66/15-66/00.
--

DIVISES

ESTRANGERES

Llibres, 167/00; Francs suïssos, 219/20; Dòlars, 112/25-112; Marcs, 207/25; Francs belgues, 157/10; Francs francesos, 412-421; Lires, 5887-122.

BORSA OFICIAL

Nord, 39/50-39/75; Alacant, 45/50-45/75; Colonial, 59/50-59/50; Catalunya, 10/00; Chades parit, 525; Chades D, 100/00; parit, Chades E, 90/00; parit, Aigües, 140-145/50; Filipines, 66/15; Explotis, 118/00; Rif, 60/00-59/50; Ford, 185-184/00; Asland, 74.

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	6125
B	6100
C	6100
D	6075
E	6075
F	6080
G	6080
H	6080
Exterior 4 % A	7950
B	8000
C	7950
D	7950
E	7950
F	7950
G	7950
H	7950
Amortitz. 5 % 1920 A	8100
B	8025
C	8050
D	7950
E	7950
F	7950
G	7950
H	7950
Amortitz. 5 % 1917 A	7425
B	7425
C	7425
D	7425
E	7425
F	7425
G	7425
H	7425
Amortitz. 5 % 1927 A	7200
B	7175
C	7175
D	7175
E	7175
F	7175
G	7175
H	7175
Amortitz. 5 % 1937 A	8075
B	8075
C	8075

(anís impostos)

Amortitz. 5 % 1927 A	8050
B	8075
C	8075
D	8075
E	8075
F	8075
G	8075
H	8075
Amortitz. 5 % 1937 A	8075
B	8075
C	8075
D	8075
E	8075
F	8075
G	8075
H	8075
Amortitz. 3 % 1928 A	6125
B	6125
C	6125
D	6125
E	6125
F	6125
G	6125
H	6125
Amortitz. 4 % 1928 A	7200
B	7200
C	7200
D	7200
E	7200
F	7200
G	7200
H	7200
Bons a Tresoreria A	10900
Deute Ferroviari 5 %	8500
1/2 %	9000

Diversos

Port Barcelona 1905	9700
Melilla	10250
Sevilla	9400
Cádiz	9700
Marroc 5 %	8350
Banc Hipotecari 5 %	9025
6 %	9250
Caixa d'Emissions	7275
Credit Local 6 %	7800
5 1/2 %	7200
interprov.	6950
6 %	9300
Cédulas Argentines	330
Bons Exposició Internac.	8400

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	6200
Ajunt. Barcelona 1903	6200
1906 B	6150
1906 C	5800
1907 D	6500
1910 D	6500
1913 B	6000
1913 E	5200
1913 F	5000
1913 B	5300
Ampliació B	6250
1907 B	7750
1908 Balma	7700
1928 Port Franc	8000
1928 5 % Exposic.	9000
1928 5 % Exposic.	6400
Eixample 1907	8000

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	5825
2.ª	5850
3.ª	5850
4.ª	5825
5.ª hipoteca 3 %	5800
Pamplona	5950
Lleida a Reus	6300
Astúries 1.ª	5675
2.ª	5400
3.ª	5550
Sagüés 3 %	4900
Almussa 4 %	6450
Adherits	5825
Sant Joan 3 %	5800
Alsàcia 4 1/2 %	7300
Oscà 4 %	6400
Nord 6 %	9200
Valencianes 5 1/2 %	5825
Alacant 1.ª 3 %	5850
2.ª 3 %	5850
3.ª 3 %	5850
M. N. A. 1.ª 1 %	7400
2.ª 1 %	6050
3.ª 1 %	5800
E 4 1/2 %	5800
F 5 %	5800
G 6 %	5800
H 5 1/2 %	5800
I 6 %	5800
J 5 %	6425
Francès 2 1/4 %	6950
2 1/4 %	4900
Directes 2 1/4 %	5000
Badajoz 5 %	7750
Orense primitiva	3200
1.ª prioritat	5200
Andalús 1.ª fix 3 %	2200
2.ª variable	1100
2.ª fix 3 %	1800
2.ª variable	1050
1907	4450
Bobadilla 4 1/2 %	3000
6 %	6000
Groc fix	2100
variable	2300
Gris fix	2100
variable	1950
Secundària 4 %	4200
Manresa - Berga 5 %	8425
Sarrià a Barcelona 6 %	9400
F. C. Catalunya 5 %	4700
6 %	5850
Catalans vells	5800
nous	5800
Tànger a Fez 6 %	5700
Ciudadela 6 %	5700
Gran Metro 6 % 1923	8500
Transversal 6 %	3200
C. de Tramvies 4 %	7800
5 %	8000
Tramvies B. E. G. 4 %	6500
5 %	6800
St. Andreu 4 %	9800
Barcelona 6 %	8700
Sevilla 6 %	10100
Granada 6 %	8500

1913	7800
1907	7875
Bons Reforma	6750
Ajunt. València 6 %	7500
Sevilla Exposició	8500
Màlaga	8100
Diputacions vells	7200
Mancomunitat 1900	7800
C. Credit Comunal	7600
Diputació Barcelona 6 %	8000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

ACCIONS

Banc d'Espanya	51400
Banc de Catalunya	2000

MERCAT DE LOTJA

Comença la setmana amb el mercat poc animat i les transaccions d'una reduïda importància que fa que els preus segueixin els mateixos rectificats darrerament.

En blats veiem accentuar-se aquella petita davallada ja prevista per alguna procedència. Les ofertes més nombroses i amb millor efecte, ens ho confirmen, però els compradors molt lentament adquireixen el que més els interessa, embla que aquest estat de retraïment durarà alguns dies, car la majoria d'aquests fabricants es troben amb suficient existència de blat procedent de la nostra terra.

Les operacions que registrem són les següents: Medina del Campo, a 47 i mig; Arévalo, a 47 i mig; Matillas, a 47; Paredes de Nava, a 46 i mig; Alda del Cano, a 45; Cáceres, a 45.

Els ordís continuen amb els preus sostinguts i l'oferta reduïda.

En titius, guixos i faves, els preus que pretenen a l'interior dificultats que de moment interessin el mercat mentre hi hagi gèneres substituïbles. Veurem si per a més endavant canvia la situació i es pot endegar el negoci.

El morisc no canvia de com exposarem i els altres gèneres continuen en les mateixes posicions.

CEREALS

Arad i Navarra	48 a 51
Castella superior	47 a 48 1/2
Castella inferior	46 a 47 1/2
Castella superior sense oferta	48 a 49
Extremadura crachet	45 a 46 1/2
Penedès i comarca	44 a 45
Urgell	43 a 44

MORISC ORDÍ I CIVADA

Morisc Blau nou, dis-	44 a 45 1/2
comblat	00
Morisc País nou a rebre	00
Ordí Estima i Manza	37 a 38 1/2
Ordí Estima i Manza	34 a 35 1/2
Civada Manza	32 a 33
Escalona país	32 a 33
Escalona estranger	32 a 33

ARROS

Arad i Navarra	122 a 123
Castella superior	119 a 120
Castella inferior	118 a 119
Extremadura	117 a 118
Penedès i comarca	116 a 117
Urgell	115 a 116
València	114 a 115
València d'arròs	113 a 114

LLEGUMS

Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56
Faves muntades	55 a 56

MONGETES

Alfalfa	122 a 123
Castella superior	121 a 122
Castella inferior	120 a 121
Extremadura	119 a 120
Penedès i comarca	118 a 119
Urgell	117 a 118
València	116 a 117
València d'arròs	115 a 116

CIORONS

Fave	122 a 123
Blancs ar. alf.	121 a 122
Blancs ar. alf.	120 a 121
Blancs ar. alf.	119 a 120
Blancs ar. alf.	118 a 119
Blancs ar. alf.	117 a 118
Blancs ar. alf.	116 a 117
Blancs ar. alf.	115 a 116

FARINES

Força	110 a 115
Força local	62 a 70
Corrent local	62 a 66
Blancs blaus a assaïda	62 a 70
Blancs corrents	62 a 66
Blancs corrents	62 a 66
Blancs corrents	62 a 66
Blancs corrents	62 a 66

DESPULES

Núm. 4	20 a 21
Segona	20 a 21
Terçera	20 a 21
Quarta	20 a 21
Quinta	20 a 21
Sixta	20 a 21
Sedena	20 a 21
Octava	20 a 21

ALTRES GÈNERES

GARROFES

Vipre	8 a 9
Negra Vinaròs	8 a 9
Negra Castelló	8 a 9
Negra Mallorca	8 a 9
Negra	8 a 9
Negra	8 a 9
Negra	8 a 9
Negra	8 a 9

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES

PADRÓS

País	122 a 123
País	121 a 122
País	120 a 121
País	119 a 120
País	118 a 119
País	117 a 118
País	116 a 117
País	115 a 116

Cafè Nova York

País	122 a 123
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	
País	

ELS ESPORTS

NATACIO

Francesc Segalà, del C. N. Barcelona, renovà diumenge a Sitges el títol de campió de Catalunya dels 400 metres mar lliure

Campionat de Catalunya de Water-polo

Organitzat pel C. N. Sitges tingué lloc diumenge, davant el seu estatge social, a la xamosa vila de Sitges, el Campionat de Catalunya dels 400 metres mar lliure.

Enguany la nostra mar, que tan benigna es mostra algunes vegades, volgué diumenge desfluir la tasca d'aquella d'aficionats del C. N. Sitges, els quals tanta bona fe i entusiasme posaren en l'organització d'aquesta carrera i tan malament sortiren correspostos.

Com diem, regnava un tan fort onatge, que fins arribà a fer dubtar als elements federats de si es podia celebrar o no la carrera.

Decidit que podia efectuar-se, es procedí, per cert amb força dificultat, a la col·locació de les banderes de sortida i arribada, i un cop arreglats els nedadors en nombre de quaranta, representant els clubs Barcelona, Atlètic, Badalona, Tarragona, Mediterrani, Olímpic i Sitges, es donà la sortida en mig del general xipolleig.

El mal estat de la mar féu que la carrera no tingués cap atractiu, i es veié des dels primers moments gran descontent en la forma de portar-se. Passats els primers metres, en els quals tothom procurà situar-se, es formaren dos grups, comandats per Artigues i Llop, que seguí molt enfora de la mar, i l'altre menut per Segalà, que anà directament al lloc d'arribada.

El mal estat de la mar féu que la carrera no tingués cap atractiu, i es veié des dels primers moments gran descontent en la forma de portar-se. Passats els primers metres, en els quals tothom procurà situar-se, es formaren dos grups, comandats per Artigues i Llop, que seguí molt enfora de la mar, i l'altre menut per Segalà, que anà directament al lloc d'arribada.

De tres maneres, aquestes reclamacions no afecten al primer lloc de la classificació, ja que Segalà, del C. N. Barcelona, vencé en magnífica forma, mereixent a la seva gran pujada en les carreres de mar lliure. Tingué el canvi més rostre, i sense desparar-se ni tan sols un metre d'atrasament, netament la victòria.

Artigues, de l'Atlètic, i Ricomà, del Tamarit, dos dels favorits com a vencedors, no es classificaren perquè el primer no volgué tocar la barra del jurat, i el segon diu que arribà i no el classificaren.

Així motivà la protesta del C. N. Tarragona, que haurà de resoldre la Federació.

Fou una veritable llàstima que aquesta carrera, en la qual hi ha sempre el major interès, no pogués desenvolupar-se normalment.

Tant que hi farem? La mar té aquestes sorpreses i l'home de respectar. Solament el criteri dels elements dirigents és el que ha de fer sentir en aquests casos.

L'ordre d'arribada fou:

1. Francesc Segalà, Barcelona.
2. Joan Mateu, Atlètic.
3. Francesc Mestres, idem.
4. Agustí Julià, Sitges.
5. Carles Carriol, Atlètic.
6. Carles Soler, Badalona.
7. Salvador Nadal, Barcelona.
8. Antoni Masdeu, Tarragona.
9. Rodolf Sauls, Barcelona.
10. Joaquim Ors, Tarragona.
11. Antoni Sierra, Atlètic.
12. Francesc Martínez, Tarragona.
13. Fabià Torres, Sabadell.
14. Joan Lluich, Atlètic.
15. Joaquim Dolé, Tarragona.
16. Manuel Lloca, Olímpic.
17. Joan Teixidor, Badalona.
18. Salvador Ripoll, Tarragona.
19. Juli Calero, Atlètic.
20. Claudi Navarro, idem.
21. Francesc Tapies, Tarragona.
22. Aureli Gual, Atlètic.
23. Josep Soler, Mediterrani.
24. Ramon Gual, Sitges.
25. Dídac Sala, Atlètic.
26. Pere Riera, Olímpic.
27. Glòria Rosal, Atlètic.
28. Agustí Francesc, Badalona.
29. Josep Artigas, Sitges.
30. Manuel Simó, Olímpic.
31. Joan Castells, Mediterrani.
32. Manuel Giró, Badalona.
33. Jaume Artigas, Olímpic.
34. Joan Querol, idem.

Classificació per equips

1. Atlètic, 10 punts.
2. Barcelona, 17 punts.
3. Tarragona, 30 punts.
4. Sitges, 47 punts.
5. Olímpic Club, 57 punts.
6. Badalona, 77 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Diumenge al matí, corresponent al Campionat de Catalunya de Water-polo, hi havia acompanyats dos partits, no poguent-se portar un d'ells a cap per incompreixença de l'equip B del C. N. Atlètic.

L'altre encontre fou jugat entre el Mataró i el Pop, i fou un partit disputadíssim i en el qual vencé, després de molt bregar, l'equip de Mataró.

Aquest encontre fou arbitrat pel senyor Santacullà, el qual portà el descabellament del partit molt encertadament.

El resultat fou de 6 gols a 2, favorable al Mataró.

Els equips formaren així:
Mataró: Espinosa, Masferrer, Feliu, Carles, Hernández, Roi i Pujol.
Pop: Avila, Ventura, Bertran, Maristany, Sabatí i Prat.

EL CONCURS SOCIAL DEL CLUB FEMENI D'ESPORTS A BADALONA

El Club Femeni d'Esports organitzà per al vinent dia 30 un festival de natació, que se celebrarà a la platja de Badalona. Serà un concurs social, en el qual prendran part tots els elements de la secció de natació d'aquest club femení.

Començarà a les onze del matí, sota el següent programa:

1. Carrera lliure de 25 metres, per a neòfites.
2. Descans de mitja hora.
3. Carrera lliure de 50 metres.
4. Repartiment de premis. Sis medalles de categories diferents, que es concediran a les tres primeres nedadores classificades en cada carrera.

Condicions:

- a) No serà vàlida la carrera de la nedadora que no s'hagi inscrit amb anterioritat.
- b) La inscripció és gratuïta.
- c) Per a inscriure's cal dirigir-se a la Comissió d'Esports, de paraula o per escrit, abans de les nou del vespre del dia 29 d'agost.
- d) Poden prendre part en aquest concurs totes les societes del club.
- e) No serà admesa la inscripció de la que no estigui al corrent del pagament de quotes.
- f) És indispensable portar el vestit reglamentari del Club per a prendre part en el concurs.

ELS NEDADORS DEL C. N. B.

Aquest matí han tornat de Lisboa i Madrid els nedadors del C. N. B., que tan brillant actuació han realitzat a les dues ciutats.

Venien molt satisfets de les atencions rebudes i de la gentilesa del nostre ambaixador a Portugal, senyor Rocha.

CICLISME

LA XIII VOLTA CICLISTA A CATALUNYA (VII GRAN PREMIO CITROEN)

ELS ASOS BELGUES DEGRAEVE I NAERT, INSCRITS A LA VOLTA A CATALUNYA

Els organitzadors de la Volta a Catalunya segueixen rebent vistes cooperacions de cases comercials que dispensen llur protecció al ciclista per mitjà de la Volta a Catalunya.

L'"Orange-Crush", patrocinador que fou del darrer Campionat de Catalunya per carretera, serà també enguany un dels grans cooperadors de la Volta a Catalunya, per a la qual, d'acord amb els seus associats, Catalunya cedirà nombroses primes que importen en total 650 pessetes.

Les primes "Orange-Crush" seran setze de 25 pessetes cada una a diversos llocs de pas de la carrera (400 en total, i dues primes amb un total de 250 pessetes que es donaran als corredors que passin en primer lloc a les tres darreres voltes que els corredors donaran dintre l'exposició abans d'acabar la Volta. Les dites primes seran una de 125 pessetes al final de la carrera, una altra de 75 a la penúltima volta i una altra de 50 a l'última darrera.

El paper de fumar "Bambú", que tots els anys ha figurat entre els grans patrocinadors de la Volta, ho serà enguany també, i a tal objecte, com de costum, un cotxe "Bambú" seguirà la Volta per a auxiliar els corredors, als quals a cada control d'aprovisionament lliurarà una borsa amb els aliments per a l'etapa, i a les quals borses diàriament posarà "Bambú" alguna sorpresa molt agradable per als corredors.

Els Municipis dels pobles per als quals passa la Volta també s'hi interessen força i concedeixen subvencions als organitzadors. Les últimes rebudes són: 50 pessetes del de Figueras, 50 més del de Tàrragona, 25 del de Sitges i 25 del de Monistrol.

Com era de preveure, aquests darrers dies d'admetre inscripcions a drets senzills, són moltes les que s'han rebut, i de veritable categoria, ja que entre les darreres rebudes figuren les dels grans ciclistes belgues Cami-

de Degraeve i Jean Naert, dues pri-

meres figures mundials en tota l'ex-

tensió del vocable. Degraeve és un cor-

redor de fama ja ben consolidada que

compta amb un rècord formidable, i

Naert és una de les revelacions bel-

gues de més esdevenidor, que es dis-

tingí extraordinàriament a la Volta a

França com grimpador escalant en

primer lloc els colls d'Aubisque i

Tourmalet.

Valerià Riera, ja prou conegut dels

nostres esportistes, és un altre dels in-

scrips entre la relació que publiquem,

entre la qual figuren també l'africà

Cheene, dos marxesos i tot un for-

midable equip de la Penya Ciclista

Remolc, de Lleida. Són aquestes les

darreres inscripcions que fan elevar

el nombre total a 72, les següents:

56. Casimir Montoy, segona cate-

goria, d'Alfarrac, F. C. Remolc.

57. Josep Cuitó, segona categoria,

de Lleida, F. C. Remolc.

58. Rosend Solans, tercera cate-

goria, de Seu d'Urgell, F. C. Remolc.

59. Miquel Lozano, neòfit, de Ju-

nda, F. C. Remolc.

60. Francesc Figueras, neòfit, d'Al-

farroc, F. C. Remolc.

61. Josep Llop, neòfit, de Linyola,

F. C. Remolc.

62. Josep Cheene, primera cate-

goria, de Casablanca.

63. Robert Piazza, primera cate-

goria, de Marsella.

64. Andreu Còdol, primera cate-

goria, d'Hospitalet, C. C. Montjuïc.

65. Valerià Riera, primera cate-

goria, d'Osca.

66. Toniàs Garcia, neòfit, de Ro-

quetes, C. E. Riquelme.

67. Florenci Ciosa, neòfit, d'Igua-

lada, Athletic Igualada.

68. Joan Oms, neòfit, de Mata Ju-

daica (Girona).

69. Felise Fages, primera cate-

goria, de Saint-Girons (França).

70. Camil Degraeve, de Gant.

71. Jean Naert, de Gant.

72. Jean Naert, de Gant.

73. Jean Naert, de Gant.

74. Jean Naert, de Gant.

75. Jean Naert, de Gant.

76. Jean Naert, de Gant.

77. Jean Naert, de Gant.

78. Jean Naert, de Gant.

79. Jean Naert, de Gant.

80. Jean Naert, de Gant.

81. Jean Naert, de Gant.

82. Jean Naert, de Gant.

83. Jean Naert, de Gant.

84. Jean Naert, de Gant.

85. Jean Naert, de Gant.

86. Jean Naert, de Gant.

87. Jean Naert, de Gant.

88. Jean Naert, de Gant.

89. Jean Naert, de Gant.

90. Jean Naert, de Gant.

91. Jean Naert, de Gant.

92. Jean Naert, de Gant.

93. Jean Naert, de Gant.

94. Jean Naert, de Gant.

95. Jean Naert, de Gant.

96. Jean Naert, de Gant.

97. Jean Naert, de Gant.

98. Jean Naert, de Gant.

99. Jean Naert, de Gant.

100. Jean Naert, de Gant.

101. Jean Naert, de Gant.

102. Jean Naert, de Gant.

103. Jean Naert, de Gant.

104. Jean Naert, de Gant.

105. Jean Naert, de Gant.

106. Jean Naert, de Gant.

107. Jean Naert, de Gant.

108. Jean Naert, de Gant.

109. Jean Naert, de Gant.

110. Jean Naert, de Gant.

111. Jean Naert, de Gant.

112. Jean Naert, de Gant.

113. Jean Naert, de Gant.

114. Jean Naert, de Gant.

115. Jean Naert, de Gant.

116. Jean Naert, de Gant.

117. Jean Naert, de Gant.

118. Jean Naert, de Gant.

119. Jean Naert, de Gant.

120. Jean Naert, de Gant.

121. Jean Naert, de Gant.

122. Jean Naert, de Gant.

123. Jean Naert, de Gant.

124. Jean Naert, de Gant.

125. Jean Naert, de Gant.

126. Jean Naert, de Gant.

127. Jean Naert, de Gant.

128. Jean Naert, de Gant.

129. Jean Naert, de Gant.

130. Jean Naert, de Gant.

131. Jean Naert, de Gant.

132. Jean Naert, de Gant.

133. Jean Naert, de Gant.

134. Jean Naert, de Gant.

135. Jean Naert, de Gant.

136. Jean Naert, de Gant.

137. Jean Naert, de Gant.

138. Jean Naert, de Gant.

139. Jean Naert, de Gant.

140. Jean Naert, de Gant.

141. Jean Naert, de Gant.

142. Jean Naert, de Gant.

143. Jean Naert, de Gant.

144. Jean Naert, de Gant.

145. Jean Naert, de Gant.

146. Jean Naert, de Gant.

147. Jean Naert, de Gant.

148. Jean Naert, de Gant.

149. Jean Naert, de Gant.

150. Jean Naert, de Gant.

151. Jean Naert, de Gant.

152. Jean Naert, de Gant.

153. Jean Naert, de Gant.

154. Jean Naert, de Gant.

155. Jean Naert, de Gant.

156. Jean Naert, de Gant.

157. Jean Naert, de Gant.

158. Jean Naert, de Gant.

159. Jean Naert, de Gant.

160. Jean Naert, de Gant.

161. Jean Naert, de Gant.

162. Jean Naert, de Gant.

163. Jean Naert, de Gant.

164. Jean Naert, de Gant.

165. Jean Naert, de Gant.

166. Jean Naert, de Gant.

167. Jean Naert, de Gant.

168. Jean Naert, de Gant.

169. Jean Naert, de Gant.

170. Jean Naert, de Gant.

171. Jean Naert, de Gant.

172. Jean Naert, de Gant.

173. Jean Naert, de Gant.

174. Jean Naert, de Gant.

175. Jean Naert, de Gant.

176. Jean Naert, de Gant.

177. Jean Naert, de Gant.

178. Jean Naert, de Gant.

179. Jean Naert, de Gant.

180. Jean Naert, de Gant.

181. Jean Naert, de Gant.

182. Jean Naert, de Gant.

183. Jean Naert, de Gant.

184. Jean Naert, de Gant.

185. Jean Naert, de Gant.

LA T.S.F.

Emissions Nacionals

Programes per a avui

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE
RADIOFUSIÓ
RADIO-ASSOCIACIÓ EAJ 15
(251 m.)

11:15: Música selecta.
13:00: Tancament de l'estació.
16:00: Música selecta.
17:30: Tancament de l'estació.
20:00: Música selecta.
22:00: Tancament de l'estació.
UNION RADIO BARCELONA
EAJ-1 (349 m.)

"La Palabra", diari parlat de Ràdio Barcelona.

7:30 a 8: Primera edició.

8 a 8:30: Segona edició.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "La Cartuja", marxa (Montañés); "Polcarpo", notis (M. Sales); "Compadrito", pericon (C. Berganzo); "Humoresque" (R. Demaret); "El Día de la Africana", selecció (M. F. Caballero).

14:00: Informació teatral.

"Oh, yes dear!", fox (R. Demaret).

14:15: Secció cinematogràfica.

"Entr'acte symphonique" (F. Desprez); "Cançó de tarda" (R. Schumann); "Carmen", selecció (G. Bizet); "Le coucou" (Daguer); "Bilbo", pasdoble (M. Frossard).

15:00: Sessió radiotelegràfica.

Organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.

16:00: Tancament de l'estació.

17:30: Obertura de l'estació.

23:20: Audició de discos.
24:00: Tancament de l'estació.

Emissions estrangeres
més interessants

FRANÇA. Ràdio-Paris, 1724,1 metres. — 20:00: Ràdio-concert. — 20:30: Resultats deportius i previsions meteorològiques. — 20:40: Crònica de Paul Reboux. — 21:15: Notícies de premsa, informacions i hora exacta. — 21:30: Previsions meteorològiques. — 20:30: Fragments d'obres cèlebres, poesia i prosa. — 21:00: Ràdio-concert.

Algeria, 363,6 m. — 20:10: Moviments dels ports. — 20:15: Servei meteorològic. — 20:20: Cants espanyols. — 20:30: Valsos. — 20:45: Trompetes i accions. — 20:55: Darreres informacions. — 21:00: Música de cambra. — 22:00: Concert de música oriental. — 23:30: Música variada.

Bordeus-Lafayette, 304 m. — 20:15: Últimes notícies i servei meteorològic. — 20:30: Ràdio-concert.

Estrasburg, 345,2 m. — 19:45: Ràdio-concert. — 20:30: Veu lida d'opèra: "La Perichole", opèra en dos actes, de Meilhac i Halévy, música d'Offenbach.

Tolosa, 385 m. — 20:00: Música de dansa. — 20:55: Crònica de la moda. — 21:00: Ràdio-concert. — 21:45: Orquestra. — 22:00: Retransmissió de l'orquestra-jazz de Sion. — 22:30: Quartet Bulliet d'informacions. — 22:45: Continuació de la retransmissió de Sion. — 23:00: Cançons. — 23:15: Cinquè Bulliet d'informacions: el període sense paper de l'Àfrica del Nord. — 23:30: Aires d'opèra. — 24:00: Bulliet meteorològic.

ALEMANYA. Longenberg, 472 m.

20:00: Concert d'obres de P. Liche. — 22:00: Informacions diferents.

Estugard, 360 m. — 21:00: Concert per clarinet i orquestra. — 22:00: Música gitana.

AUSTRIA. Viena, 517 m. — 19:00:

"La flauta màgica", opèra en dos actes, de Mozart. — 22:00: Informacions diverses. — 22:15: Concert.

BELGICA. Brussel·les, 508,5 metres.

20:00: Ràdio-concert. — 22:00: Període parlat.

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA
GRANS ESPECTACLES
AL DEL RIOCOCKTAIL 1931
PREUS POPULARS

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts de sis. Nit, a dos quarts d'onze: Rosita Fontanar, Goletara, Visconti-Vega (cants argentins), Sullivan, Palacios (Tomasín), Harry Michel, Maria Teresa, Ochoa and Charles, Les Poohsson, Lila Serra, Alberto i la seva orquestra, Palacios girls.
Demà, dimecres, tarda i nit: COCKTAIL 1931.
Divendres: Reparició de Teresita Manzano.

TEATRE NOVELTATS

El dels grans plens dels seus preus populars i la seva imitació: Compañia. Tarda, a les 4:45.

Butaques des d'1/4 de 50 ptes.

LOS PADRES DE LA NATI I

DOÑA FRANCISQUITA

pels seus autors interpretats. Formidable creació de Carón pel gran Antoni Palacios. Nit, a tres quarts de deu: GRAN FESTIVAL A HONOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

LOS CLAVES I

Cançó d'amor i de guerra

Dirigida l'orquestra i el seu autor, el Mestre Martínez Valls. Poesies per ENRIC BORRAS

Intermedi de concert per M. TERESA PLANES i un duet com els divertits MONTERO-XATART. Els assistiran les autoritats F. MACIA i altres CONSELLERS DE LA GENERALITAT.

Demà, tarda: LOS CADETES DE LA REINA, debutant la notabilíssima pel·lícula tipic M. Teresa Planes i l'orquestra de bariton Penedes, reestrena de LA DEL SOTO DEL PARRAL, pels grans cantants de la Compañia. Nit: LOS PADRES DE LA NATI, LOS CADETES DE LA REINA I LA DEL SOTO DEL PARRAL, pels notables artistes de la tarda. Dijous, tarda i nit: Obertura del tenor ANTONI MIREN. Es descompta a comptaduria.

TEATRE COMIC

Gran Compañia de Revistes del Teatro Romea, de Madrid. Primer actor: Faustino Bretano. Veïtats: Perla Greco

Avui, dimarts, nit, a les 10:15: LA TERRAZA, 2. El grandios exit del vodevil arrelat

¡Me acuesto a las ocho!

Creació de tota la companyia

Dijous: Funcions a honor i comiat de Perla Greco, per haver de deixar la seva residència a Espanya i marxar a l'estranger

TEATRE POLIORAMA

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis

7 grans atraccions, 7

Nit, a un quart d'onze: COMIAT DE TOTES LES ATRACCIONS

Tarda: Butaques des d'1/4 de 50 ptes.

Nit: Butaques des d'1/4 de 50 ptes.

CARMELITA COMPANYY

ballarina clàssica

ROLO

acrobàtics musicals

CARMELITA AUBERT

en les seves creacions criolles

ANTONIO NATERA

concertista de guitarra

FREED AND MERYS

tiradors de llargs. Formidable acrobàtic

en les seves extravagàncies sobre bicicleta

MINERVA

Estrella del ball gitan

TROUPE PEMAKI

Sensacionals motoristes ciclistes

en el seu perillós exercici a la

Gàbia de la Mort, a gran velocitat

Colossal concurs ciclista

establenx dos premis de 250 i 100 pes-

setes als aficionats ciclistes que acon-

seguint donar entre la gàbia de la

mort diverses voltes. Per a detalls ve-

geu cartells. Demà, dimecres, debut

de grans atraccions.

TEATRE TALIA

Teléfono 34371

Gran Compañia del Teatro Alcazar, de

València. Primer actor, VICENTS MAURI.

Primeres actrius: CARMEN NIETO I

PILAR MARTI

Avui, tarda, a les 5: Triomf del salmer

valencià ENCARA QUEDA SOL EN LA

TORRETA i l'obra que s'aplaudeix més

cada dia

La bolxeviqui del Carme

Nit, a les 10:15: L'obra més còmica

que es representa a Barcelona

QUAN ELLES VOLEN

Totes les nits, gran exit de

QUAN ELLES VOLEN

CINEMES

Temporada de represa

REVISTA SONORA (estrena) - UN

MARTES EN MARTE (dibutxos sonors).

EL PATRIOTA, per Emil Jennings, Flo-

rence Vidor i Lewis Stone.

Tots són films Paramount

Tarda, continua de 4 a 8, i nit, a les 10

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 10

Revista - Bananas (dibutxos) - La

gran duquesa i el camareró, per

Adolphe Menjou i Jeannette Mac-

Donald i Dennis King en el seu exit

EL REY VAGABUNDO

Tots són films Paramount

Cine Principal Palace

Sessió continua des de les 6

Sessió continua des de les 6

Dibutxos Paramount - El ángel

pecador

¡QUE FENOMENO!

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

Dijous: El Dios del mar

per Harold Lloyd

CAPITOL

5 tarda i 10 nit. "Un drama en la nieve" (F. Ray), Mary Glory i Louis Teuker. "La novia del Regimiento" (Cine), Vienne Segal.

CATALUNYA:

5 tarda i 10 nit. Program M. G. M. "Noche de duendes", Sig. Lauro i Oliver Hardy (parlades en espanyol). "Tentación", Greta Garbo

PATHE PALACE I EXCELSIOR:

Sessió continua. "Tres hermanas", Luis Brasser. "Alta sociedad", per net Gaylor i Charles Farrell. Noticiari i films muds de 8 a 9.

GRAN TEATRE COMTAL

Sessió continua. "Tragedia submarina", Milton Miller. "Fox News" (1931). El Brandel. Noticiari. Comèdia i dibutxos.

MONUMENTAL CINEMA:

Sessió continua. "El hombre y el momento", Willie Love. "Rio Rita" (parlades en espanyol), John Boles i Betty Daniels. Dibutxos i Noticiari.

CINEMA IRIS-PARK

Sessió continua. "El malo", Edmund Lowe i Dolores del Río. "La recita domada", Mary Pickford i Douglas Fairbanks. Noticiari i cinta muda.

ROYAL - BOHEMIA - DIANA:

Grans repeses a preus populars. "Ob, el camión", comèdia. "El pecado de los padres", Emil Jennings. "El séptimo día", Janet Gaynor

ACADEMIA DE BALL

LA DANSARINA

CONSELL DE CENT, del 224 al 228

Baile d'Acadèmia per als

gentilsimsos entenedores.

Tota els dies, de 7 a 9 i de 10 a 12 nit

Es necessiten entrades. Ofertes de 7 a 8 a L'Ocell de Foc

CASINO SANT SEBASTIA